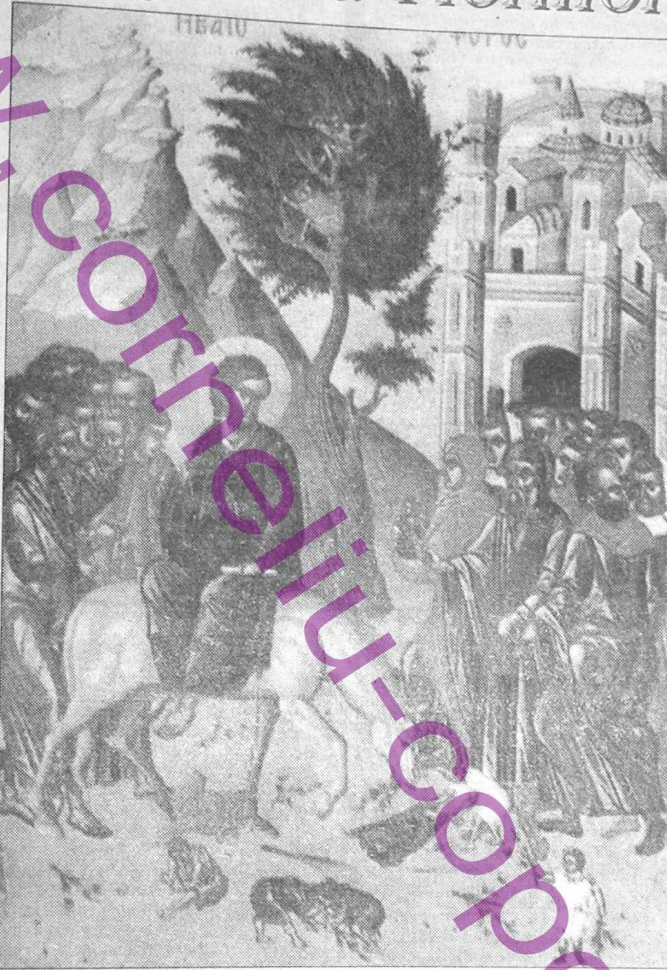

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Marea sărbătoare creștină a Floriilor

La 16 aprilie a.c. s-a stins din viață în urma unei boli necruțătoare avocatul SORIN ENĂCHESCU, șeful serviciului juridic al P.N.Ț.C.D., devotat membru al partidului nostru. Eminent profesionist, cu o mare putere de muncă, SORIN ENĂCHESCU s-a dedicat cu adevărată dăruire, până în ultimele zile ale vieții, ajutorării tuturor celor care aveau nevoie de sfaturi juridice. A dat peste 12.000 de consultații gratuite oamenilor proveniți din toate regiunile țării, ascultându-i cu răbdare și știindu-i cu competență. A publicat în serial în "Dreptatea" Considerații privind Legea Fondului Funciar, imperfecțiunile și problemele ivite în aplicarea ei". Pentru activitatea desfășurată cu alată dăruire și credință nestrămutată în idealurile pe care le servim, vom păstra lui SORIN ENĂCHESCU o neștearsă amintire.
Sincere condoleanțe soției îndurerate.

Conducerea P.N.Ț.C.D.

Precizare

Sedința extraordinară a Ligii Primarilor și Consilierilor PNȚCD, va avea loc la Șimleul Silvaniei, sâmbătă, 23 aprilie a.c., și nu miercuri 27 aprilie, așa cum fusese comunicat anterior.

Președintele Ligii Primarilor și Consilierilor PNȚCD,
Iulian Crețu

Iertarea creștină

Peste câteva zile vom intra în Săptămâna Mare și, pentru că suntem creștini, ne vom ruga neîncetat bunului Dumnezeu pentru iertarea greșelilor și păcatelor noastre și, bineînțeles, vom acorda iertarea noastră creștină tuturor celor care au greșit față de noi. Ii vom ierta, încă o dată, pe toți cei care ne-au înșelat, pe toți cei care ne-au trădat, pe toți cei care ne-au jefuit, pe toți cei care ne-au schingiuit trupurile și pe toți cei care ne-au schilodit sufletele. Ii vom ierta pe toți cei care au părăsit această lume în care au trăit fără Dumnezeu și care s-au încărcat de păcate grele a căror povară o poartă în eternitate. Ii vom ierta pe toți cei care după ce și-au vândut sufletele diavolului și au făcut rău și numai rău, s-au întors astăzi la credință și, ispășiți, încearcă să facă și câte puțin bine acestei țări și acestui neam. Iar pentru cei care nu au înțeles încă să se desprindă de trecutul lor înălos și altele și să-și asume vinovățiile, ne rugăm să ierte Dumnezeu.

Mircea Vlad

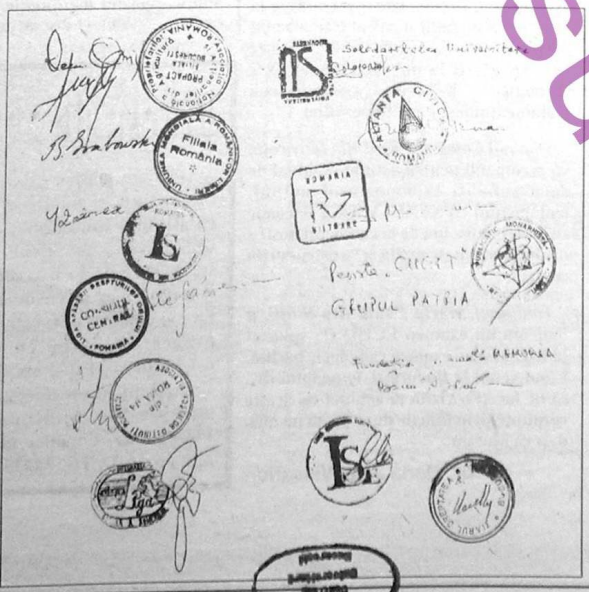
Invitația este semnată de Asociația Națională a Producătorilor și Acționarilor din Agricultură, Uniunea Mondială a Românilor Liberi, filiala Românie, Liga Studenților din Universitatea București, Liga Apărării Drepturilor Omului, Asociația Foștilor Deținuți Politici din România, Solidaritatea Universitară, Alianța Civică, România Viitoare, Revista "Cuget", Fundația Culturală "Memoria", Liga Integrarea Socială a Șomerilor și săptămânalul "Dreptatea".

"Osana" Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului Împăratul lui Israel (Iosif 12, 13). Cu șase zile înaintea Paștilor, popor mult, de pretutindeni, se adunase în Ierusalim și împrejurimi ca să-L vadă pe Iisus. Vestea învierii lui Lazăr, răspândindu-se în cercuri concentrice, făcuse ochul lumii și o întreagă mulțime neabătătoare venise ca să-L vadă pe Lazăr asemenea minune. Însă ceea ce îl făcuse cel inviat și mai ales pe Cel ce făcuse asemenea minune, era doar numărul aureolei marilor adunări nu era doar numărul minunilor care, oricum, era impresionant și crea un spectacol magnific prin el însuși. Ceea ce îl constituia, cu adevărat, nota mai mult decât sărbătorească, era opuziunea lui sărbătorească. Toată opuziunea lui sărbătorească, era emoția de a-L vedea pe Iisus nestăpânit, era emoția de a-L vedea pe Iisus care urma să urce în Ierusalim pentru a sărbători Paștile împreună cu toți cei de față. Apropindu-se Iisus de intrarea în Ierusalim, uralele, cântecele, cuvintele de salut, intru slavă se însoteau cu valurile de flori, de crengi proaspete, chiar haine ce se aruncau în calea Celui ce "vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel". Iisus nu a venit ca un stăpân pământesc limitat la granițele unui stat, ci a venit ca Împărat care va mântui lumea de robia păcatului.

Preot PAVEL ZUZU
Parohul Bisericii
"Domnița Bălașa", București

Vă așteptăm, Sire!

Sfintele Paști de acum doi ani au fost pentru noi toți un moment privilegiat, în care ne-am simțit mai aproape nu numai de istorie, ci și de noi înșine. Repetarea unui asemenea moment al adevărului n-ar fi decât un nou prilej de mărire și de normalitate. Guvernul României - după intrarea țării noastre în Consiliul Europei și recunoașterea tuturor drepturilor omului pe care se bazează această coeziune europeană - nu va putea să se opună vizitei Majestaților Voastre în țară, pentru simplul motiv că drepturile unui rege nu pot fi mai prețioase decât drepturile oricărui om.
Vă așteptăm, deci, Sire, pentru a ne dovedi nouă înșine și lumii că suntem una din țările care formează normalitatea democratică a Europei.

Maxima săptămânii:
 "Cine nu pedepsește nedreptatea poruncește ca ea să fie făcută." (Leonardo da Vinci)

Memeride

20-26 Aprilie (Prier)

În intervalul acesta, pe 23 aprilie, ne amintim de preaslăvitul, mînatul, marce mucenic Gheorghe. De tînar, îmbrășișă cariera armelor. Se distinse prin vitejie și disciplină încă a fost numit tribun, apoi comite și, în fine, comandant șef al armatei romane. Dar împăratul Dioclețian, ținînd un consiliu de persecutare a creștinilor, Sfîntul L-a mărturisit pe 150s. De aceea a fost supus la groaznice torturi: pieptul i-a fost zdrobit de pietre enorme, apoi a fost sfîșiat prin tragere pe roată. Dar a doua zi se arătă împăratului tîmăduit. Apoi a fost bătut, otrăvit și aruncat în groapa cu var, de unde ieși nevătămat. Această invulnerabilitate, mai presus de fire, i-a făcut pe mulți să creadă. Dar, mai la trîna, Domnul l-a chemat la El, și multe minuni a făcut Sfîntul, chiar și după moarte.

20.04.1828 - S-a născut ilustrul medic C. Davila, organizator al serviciului medical militar și al ocrotirii sănătății publice. A creat învățămîntul medical superior în țara noastră, împreună cu dr. Nicolae Kretzulescu.
21.04.1882 - Se stinge din viață, la Iași, Vasile Conta, filozof marcant, jurist și om politic.
22.04.1991 - Are loc în București un miting de aniversare a unui an de la marea manifestație din Piața Universității. Poliția română s-a acoperit din nou de rușine, agredându-i pe ziarisții Stelian Tănase și Petre Mihai Băcanu.
23.04.1986 - Se stinge din viață Mircea Eliade, cunoscut istoric al religiilor, prozator și eseist.
24.04.1918 - Lipsită de ajutor militar din partea aliaților tradiționali, România este nevoită să încheie Pacea de la București, document înrobitor, pe care regele țării, Ferdinand, a refuzat să-l semneze.
25.04.1894 - Are loc, la Cluj, procesul politic pe care guvernul maghiar îl intentase membrilor și liderilor, în urma căruia patrioții români Ioan Rațiu și Vasile Lucașu sunt condamnați la temniță, împreună cu alți doisprezece fruntași ai Partidului Național Român.
26.04.1992 - Într-un entuziasm de neuitat, o mulțime uriașă de bucureșteni întâmpină pe Majestățile Lor Regele Mihai I și Regina Ana de România.

Dr. Mihnea Dragomir

Una din cele mai animate piețe din vechiul București era Piața Sfîntul Gheorghe.

Cititorii întreabă, medicul răspunde

Stimată doamnă Veronica Antim, din București, sector 6, vă sfătuiesc să reveniți la cabinetul nostru medical pentru a lua un bilet de trimitere la laboratorul de alergologie, pentru efectuarea testelor de specialitate pentru fiul dumneavoastră. Simptomele bolii de care suferă apar în mod special în acest anotimp, când pe lângă fumul și pulberile care plutesc în aer se adaugă și polenul florilor. Motiv de îngrijorare este, dar nu de disperare. Astmul bronșic apărut la vârsta de 6 ani, cu un tratament adecvat, se poate corecta perfect până la vârsta pubertății. Vă așteptăm.

Domnul Bușila Teodor, în vîrstă de 67 de ani, din județul Giurgiu. Așteptăm vești de la dumneavoastră în privința evoluției bolii (infecție urinară). Vă sfătuiesc ca până la venirea în București să mai efectuați la Policlinica Orașenească Giurgiu un examen sumar de urină și o urocultură. Aveți răbdare, urmînd corect tratamentul indicat, totul va reveni la normal.

Domnul A. Stan, din București, sector 2, pentru hipertensiunea pe care o prezentați și sindromul vestibular insoțitor, vă recomandăm, alături de regimul alimentar și evitarea eforturilor fizice mari, tratamentul cu VASTOREL, medicament pe care-l puteți ridica de la cabinetul nostru medical, în orice zi de la 8 la 14.

Stimată doamnă Sanda Tomescu, în vîrstă de 67 de ani, din Tulcea, vă rog să reveniți la cabinetul nostru pentru a ridica COTOCOL 4 flacoane pentru cataracta de care suferiți. Dacă ne anunțați cu două zile înainte de a sosi în București, iau legătura cu medicul oftalmolog, pentru un examen de specialitate. Vă urez multă sănătate și vă așteptăm.

Doamna Ioana Chirilă, din sectorul 4, București, am reținut acuzele dv., exprimate telefonic, dar o examinare la nivelul cabinetului medical este absolut necesară. Pentru poliarteriile de care suferiți găsiți la noi RHIMAAXIN 2 flacoane pentru continuarea tratamentului și PIAFEN o cutie.

Domnul Comăniță Emil, din București, vă recomand pentru astmul rezidual de care suferiți la momentul actual, tratamentul cu SANETMAX 2 flacoane ce le veți putea lua de la cabinetul nostru medical. Sănătate multă și vă așteptăm la control.

Doamnei Maria Păun, din Sibiu, îi indicăm un examen ECHO (la spitalul județean) și un examen radiologic baritat. Când veniți la București, la nepotul dv., să ne faceți o vizită la cabinet cu aceste rezultate și, în funcție de ce avem pe-aci, o să vă ajutăm.

Dr. Maria Jana Vissarion

Anunțuri

Moștenitorii legali sau testamentari cu domiciliul necunoscut sunt chemați la sediul notariatului din București str. Ilfov nr. 6 sector 5 ora 9 la data de 16 marti 1994 în vederea dezbaterii succesiunii defunctei Crăciun Cornelia decedată la data de 30.1.1994 cu ultimul domiciliu în București str. Gheorghieni nr. 9, acțiune promovată de soțul defunctei.

Organizația PNȚCD sectorul II anunță începerea unor cursuri GRATUITE de inițiere și perfecționare în BRIDGE. Doritorii sunt rugați să ia legătura cu dr. Mihnea Dragomir la tel. 619 21 60.

Pierderi

MARINACHE ION, fost deținut politic, pierdut legitimație transport în comun pe 1994. O declar nula.

Ofertă de serviciu

Angajăm pentru cabinet medical tineri/tinere: medic oftalmolog, cardiolog, laborator, asistentă, secretară, cu experiență în specialitate și folosirea computerelor și mijloacelor electronice de cercetare și calcul, cunoscători de limba greacă și limbi europene cu domiciliul stabil în București. Candidații se vor adresa în scris la adresa: Dr. Androne Nicolae, Ploiești, str. Laurilor nr. 3, bl. 37, apt. 66, sc. D. Tel. 044138758.

Dreptatea

Secretar general de redacție: MIRCEA VLAD
 Șefi de departament:
 DAN BĂNICĂ: informație
 OVIDIU PATRASCANU: politici
 ȘTEFAN CALIGĂ: internațional
 IOAN FRANCU: sport
 Fotoreporter: PETTER CHEJER
 Grafică și machetare:
 IOANA BERCIU
 Secretariat:
 MIHAELA MANOLACHE
 Financiar-contabilitate:
 ECATERINA BUCA
 Juridic:
 GHEORGHE POPESCU
 Departament publicitate și relații:
 MARIA CĂPĂȚANA
 Documentare:
 CONSTANTIN CEACU
 Difuzare:
 LIVIU VĂȚĂ
 Curier:
 LUMINIȚA DAMIAN
 Corespondenți speciali:
 SUA: SILVIA DUTCHEVICI
 SUA și CANADA: ADRIAN MIHA
 GRIGOROPOL
 Geneva, Munchen:
 STELIAN IONESCU
 Tuttingen: RADU PĂTĂRLĂȚEANU
 Corespondenți teritoriale:
 SORIN GRĂCU - Cluj
 TICU CIUBOTARU - Galați
 VIRGIL COSMA - Iași
 TOMA EDUARD DINU - Iași
 RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara
 NICU VRANCEANU - Brașov
 COSTEL IONESCU - Brașov
 MĂLIN DUMITRU - Alba
 VASILE VASILICA - Alba
 IONEL BOTEA - Caraș Severin
 FLAVIU BREZEANU - Brașov
 FLORIN RĂDULESCU - Vrancea
 MIHAI ENCIU - Slobozia
 GHEORGHE SIMIANU - Suceava
 AUREL TEODORESCU - Argeș
 DIANA MUNTEANU - Prahova
 CĂTĂLIN MUNTEANU - Prahova
 MIHAI BARBU - Valea Jiului
 GHEORGHE TUDORAN - Arad
 DANTE M.C. SEDAN - Timiș
 PANAIT STĂNESCU BELU - Timiș
 VICTOR PIETREANU - Teleorman
 SORIN CUCUREZEAN - Teleorman
 IOAN GAVRILĂ - Tulcea
 MICU DAN GRIG - Bihor
 Redacția și administrația:
 Călea Victoriei nr. 133, et. 2
 Tel. 650.41.25
 Fax 650.64.44
 70179, București, sector 1
 Cont virament nr. 451050110
 BCS, filiala SMB.
 Tehnoredactare computerizată

RL - Info Team
 Șefi tură calculator:
 Mihnea Radu
 Aurel Neagu
 Tiparul executat la
 tipografia Societății
 "R"

1 lună = 680 lei
 3 luni = 2210 lei
 6 luni = 4420 lei
 12 luni = 8840 lei

Numele.....
 Prenume.....
 Adresa.....
 Cod postal.....
 Localitatea.....
 Județul.....
 Redacția publicației "Dreptatea", București, Călea Victoriei 133, et. 2, sectorul 1, tel. 650.41.25, fax: 650.64.44. Adresa de domiciliu este obligatorie. Nu se acceptă plăți în numerar. Poșta nr. 100000.

Academicianul Ion Valentin Vlad s-a înscris în Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat

In actualul context politic, înscrierea în PNȚCD nu se face numai în virtutea unei tradiții de familie. În mod necesar, cel ce optează pentru această cale trebuie să-și

fi cumpănat multă vreme gestul și să fi avut o motivație foarte puternică pentru a ieși din ipostaza pasivă de simpatizant și a trece la cea de membru activ. Motivație legată de situația imposibilă în care actualii guvernanți au împins societatea românească și de speranța, verticalitatea și moralitatea ce se conjugă aproape exclusiv cu PNȚCD.

Printre numeroasele înscrieri în PNȚCD din ultima vreme, se desprinde cu distincție cea a academicianului Ion Valentin Vlad. Provenit dintr-o familie cu vechi tradiții intelectuale, dl.I.V. Vlad este în prezent cercetător științific prin-

cipal, șeful Laboratorului Român de Holografie și Optică Nelineară, președinte al Secției de Optică Nelineară, președinte al Secției de Optică și Electronică Cuantică al Societății Române de Fizică, profesor la Universitatea din București la Facultatea de Fizică. Membru al unor Societăți de Fizică de mare prestigiu ale lumii, dl.I.V. Vlad, din anul 1968 și până în prezent, a finalizat diverse studii, în colaborare cu renumiți savanți din întreaga lume. Activitatea didactică a domniei sale este foarte bogată, cu prelegeri și cursuri (ținute pe toate meridianele lumii). Dl.I.V. Vlad a publicat peste trei sute de lucrări, are numeroase citări bibliografice în lucrările de specialitate din întreaga lume și a obținut trei brevete de invenție, dintre care unul acordat în SUA.

Implicarea politică a academicianului I.V. Vlad reprezintă un câștig atât pentru PNȚCD cât și pentru întreaga țară, pe de o parte fiind un exemplu și pentru alți mari savanți și mari oameni de cultură ce sunt doar simpatizanți ai partidului, iar pe de altă parte ducând la creșterea prestigiului adevăratei politici românești - în contrast cu cea de sorginte comunistă practică de actuala putere.

O.P.

Dezvoltarea personalității umane, în atenția specialiștilor din cadrul PNȚCD

La sediul Central al Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat a avut loc în data de 11.04.1994, Conferința "Dezvoltarea personalității umane".

În numele Convenției Medicilor Democrați și al Asociației Medicilor PNȚCD, domnul doctor George Calalb l-a prezentat, ca invitat de onoare, pe conferențiarul doctor Mihai Balcan, fiu al Blajului, dar stabilit în Germania.

Conferința a fost onorată de prezența domnului președinte al PNȚCD Corneliu Coposu, de doamna doctor Maria Jana Vissarion, secretara Asociației Medicilor PNȚCD și de domnul Florin Stănescu, medic la Institutul de Medicină Legală "Mina Minovici".

Prezența domnului doctor Mihail Balcan în România are ca scop înființarea unui Institut de psihosomatică, inserție socială și cercetarea bolilor ce-și au drept cauză stresul psiho-social și în special a sindromului post totalitar.

În cadrul conferinței prezentate - "Dezvoltarea personalității umane" - dr. Mihai Balcan a pornit de la observația că

în România, în perioada post revoluționară, a apărut un nou diagnostic, "stresul psiho-social", care este legat de stadiul comportamental post totalitar.

Toate evenimentele pe care le-am parcurs au influențat foarte mult personalitatea umană și caracterul, ceea ce înseamnă că nici un om nu va reuși să-și schimbe un sistem valoric fără să-și transforme și caracterul și personalitatea, ambele fiind strâns legate și determinându-se reciproc.

În finalul conferinței, domnul președinte al PNȚCD Corneliu Coposu, referindu-se la însemnătatea domeniului abordat, a venit cu o exemplificare pertinentă, luată din viața politică:

"Pentru angajare, unui «car» care concurează la siguranța circulației feroviare, i se cer toate analizele, inclusiv «testul psihic» pe când miniștrilor, care au o răspundere infinit mai mare, nu li se cere nici măcar trecerea acestui test psihologic, absolut necesar."

Petter Gheorghe

Analiză și strategie politică

Săptămâna trecută a avut loc ședința grupurilor parlamentare ale PNȚCD, sub conducerea dlui Corneliu Coposu, președintele partidului. ● Prima problemă adusă în discuție a fost necesitatea eliberării de către autorități a carnetelor de vot, pentru a se putea preîntâmpina încercările de fraudă ce deja se anunță în cadrul viitoarelor alegeri ● Referitor la Forumul Internațional Crans-Montana, s-a făcut

precizarea că nici un reprezentant al Opziției nu a fost programat să ia cuvântul. Cuvântări vor ține dnii Iliescu, Vacaroiu ș.a.m.d. Reamintim că la Forum sunt așteptați șefi de state, prim-ministri, alți personalități ale vieții politice internaționale ● În ceea ce privește jurământul militar, s-a arătat că există nenumărate semnale din partea populației civile și din partea militarilor prin care se dorește înlocuirea

lui, deoarece, nefiind făcut în fața lui Dumnezeu, actualul jurământ este considerat a fi păgân. S-a arătat faptul că un mare număr de militari solicită renouarea capelilor militare existente și construirea altora noi. ● Problema alegerilor pentru postul de primar al sectorului 6 al Capitalei ce vor avea loc pe 5 iunie a fost și ea dezbătută urmând a se găsi soluțiile într-o ședință viitoare ● A fost discutată și problema alegerilor legislative

anticipate, aducându-se la cunoștință participanților că absolut toate partidele politice din România reprezentate în parlament au intrat în febra preelectorală. Recentele sondaje de opinie și studiile sociologice aferente au constituit o altă temă de discuții, în cadrul căreia s-a evidențiat faptul că locuitorii orașelor mijlocie susțin într-o măsură mult mai mare Opziția, comparativ cu septembrie 1992.

Ovidiu Pătrășcanu

BANCA INTERNAȚIONALĂ A RELIGIILOR

București
Bdul Unirii nr. 27
(Metroul Magistrala 1)
spre Tribunal

Vă oferă:

- Deschideri de conturi și efectuarea de tranzacții interne și externe cu maximă operativitate;
- Avantajul de a deveni actionari ai acestei Bănci; în cursul lunii martie 1994 s-a lansat un nou prospect de emisiune pentru majorarea capitalului social inițial, de la 4 miliarde lei (subscris și vărsat) la 10 miliarde lei; numărul minim de acțiuni ce poate fi procurat este de 25 pentru un agent economic și 10 pentru o persoană fizică (20 USD sau 30 000 lei/acțiune); dividendele se plătesc în lei sau USD, în funcție de moneda în care s-a făcut subscrierea;
- Servicii moderne, oferite non-stop, zilnic între orele 8⁰⁰ - 18⁰⁰, sâmbăta între 8⁰⁰ - 12⁰⁰, precum și la sediul (domiciliul dvs.);
- Deservire promptă pe baza unui sistem computerizat, de înaltă tehnicitate, ce vă dă posibilitatea să apelați la serviciile oricărui operator de ghișeu, pentru eliberarea imediată a extrasului de cont;
- Imprumuturi profitabile în condiții de maximă operativitate și eficiență pentru dvs.; la anumite categorii de servicii se vor acorda facilități;
- Un grup de conturi VIP în lei și valută, oferindu-vă servicii non-stop prin sistemul DAB (Distribuitoare Automate de Bancnote), precum și la domiciliu;
- Consultanță de înaltă specialitate în domeniul financiar-bancar;
- Confidențialitate totală pentru operațiuni ce se derulează prin conturi pe care le administrăm.

DECES

Jeannette și General Lt. Dr. Alexandru Augustin, Dr. Andrei Augustin, soră, cumnat și nepot, Sorana și Cristian Anastasescu împreună cu copiii, nepoții, precum și Victoria Petrescu, cumnată, împreună cu familiile înrudite, anunță cu profundă durere încetarea din viață, în ziua de 14 aprilie 1994, a sâmpetei și iubitei lor farmacist LAELIA PETRESCU, suflet bun și profund devotat familiei și semenilor.
Înmormântarea a avut loc în cavoul familiei, la Cimitirul Bellu Ortodox.

Anunțuri

Organizația Muncitorească Centrală a P.N.T.C.D. anunță membrii și simpatizanții săi că joi 21.04.1994, la sediul central din Bdul Carol I nr. 34, în sala de ședințe din corpur B, etaj I, la ora 17, va vorbi dl ing. Petre Boeriu, pe tema:
"Pericolul indiferentismului politic"

SĂPTĂMÂNALUL "DREPTATEA" figurează în Catalogul Presei "Rodipet" la nr. 2129. Doritorii pot face abonamente și prin oficiile postale.

Pierderi

Subsemnatul DUMITRU GHEORGHE, declar lurat carnetul de membru P.N.T.C.D. - organizația 4 seria 700 - 469/1990.

COMEMORARE

Cu aceeași nemărginită durere familia și sotul amintesc pe această cale că s-au scurs 6 luni de chin și suferință, de la decesul soției sale dragi MARIETTA GEORGESCU - aceea care a rezistat "calvarului comunist" - purtând în sufletul său "coroana regală" - soția detinutului politic, veteran al P.N.T.C.D. - vicepreședintele Partidului Național Regalist, redactor șef al ziarului "Vulturul" - Georgescu Constantin.
- Slujba de pomenire va avea loc la

Biserica din com. Calvin, jud. Buzău, marți 26 aprilie 1994, ora 14.
- Pentru a aduce un pios omagiu, îi așteptăm pe toți camarazii de suferință și de luptă ai lui Georgescu Constantin pentru a aprinde o lumânare la mormântul soției sale. Dumnezeu să o odihnească!

P.S. Plecarea are loc, din București, cu mașina, pe data de 26 aprilie a.c., orele 9,00 dimineața, din fața Bisericii Belvedere.

Precizările dlui Virgil Măgureanu, director general al S.R.I. în legătură cu interpelarea dlui senator Constantin Ticu Dumitrescu

Pe 28 martie, domnul senator Constantin Ticu Dumitrescu mi-a adresat o interpelare care constă în trei probleme:

1. Există măcar o singură excepție în care un informator și-a demursul nota informativă declarată?

2. Este adevărat că anumiți cetățeni care reprezintă un pericol deosebit pentru Securitate erau fie permanent, după gravitate, fie temporar, urmăriți de Secția Specială a Securității?

3. În rapoartele pe care le întocmeau ofițerii respectivi de Securitate, se foloseau numele reale ale celor urmăriți sau cele codificate, prestabilite?

Răspuns

Într-adevăr, celor care făceau obiectul atenției speciale a fostelor organe de Securitate li se luau la anumite intervale, declarații.

În majoritatea cazurilor, persoanelor urmărite li se atribuiau un indicativ, sau după caz, un nume conspirativ cu care Securitatea opera în timpul măsurilor de filaj sau acțiunilor de interceptare a corespondenței, introducerea măsurilor speciale de ascultare etc. Din câte cunoaștem, această practică era specifică tuturor țărilor foste comuniste.

În rapoartele în cauză nu se foloseau numele reale ale celor vizați.

Intervenția în Cameră a dlui deputat Pavel Viorel

Sunt din ce în ce mai multe personalități de seamă românești care atrag atenția opiniei publice asupra intereselor țării noastre în Comunitatea Europeană.

Când se contabilizează atuurile pe care le are România, printre cele mai evidente dintre acestea se găsește Dunărea cu valențele și potențialul ei geografico-economic.

Importanța care ar trebui acordată fluviului este motivată și prin faptul că este o adevărată autostradă a Europei, mai ales după ce recent s-a dat în exploatare canalul Rhin - Dunăre. Unind cu foarte mare ușurință Estul, Centrul și Nordul continentului, Dunărea face o legătură de netăgăduit și între popoarele ce o străjuiesc. Astfel, Dunărea își descoperă din nou istorica importanță pentru România.

Marea Neagră are acum prin cursul Dunării-Rhin prin Marea Nordului ieșire la Oceanul Planetar. Marea Neagră redevine dintr-un lac propriu fostei Uniunii Sovietice

a doua poartă a Pomului Euxin către Ocean și o zestre geopolitică a României.

Consider că este momentul cel mai prielnic ca reprezentanții țării noastre să-și facă simțită prezența la Comisia Europeană a Dunării - organism internațional care reglementează circulația pe fluviu - să se acționeze unitar și eficient în sensul de a deschide și prelua o parte din traficul existent în strâmtoarele Bosfor și Dardanele.

Cer atât Guvernului, cât și celorlalți factori responsabili, să nu întârzie nici un moment să valorifice acum această mare șansă istorică. Riscul ca istoria să treacă din nou peste români este foarte mare, răspunderea este enormă.

Fiind deputat de Giurgiu, județ evident marcat de traficul pe Dunăre, voi acorda întreg sprijinul meu pentru ca această adevărată miză de importanță continentală, care o constituie Dunărea, să se bucure de cele mai puternice argumente ca ea să devină operațională în beneficiul României.

INTERPELARE

Adresată dlui prim-ministru, N.Văcăroiu și dlor F. Georgescu, ministrul Finanțelor, I.D. Tărăcilă, ministrul de Interne și I. Oancea, ministrul Agriculturii și Alimentației de către domnul deputat Sergiu Rizescu

Obiectul interpelării:

În urma căderilor abundente de zăpadă din perioada 4-9 martie 1993, serele de la Bascov, aparținând S.C. PITSER-S.A. Pitești, unitate subordonată Departamentului Regiilor Autonome și Societăților Comerciale pe Acțiuni din Ministerul Agriculturii și Alimentației, s-au prăbușit pe o suprafață de 33,4 ha, ocazionând un prejudiciu de aproape 3 miliarde lei. În urma demersurilor insistente ale Sindicatului Liber al Ciupercăriei Industriale Pitești, Bascov, ca și a multiplexelor semnalări din presa locală și centrală s-a efectuat un control asupra cauzelor și împrejurărilor în care s-a produs respectivul prejudiciu, de către doi inspectori ai corpului de control al Primului Ministru și trei inspectori din Ministerul de Finanțe. La sfârșitul acțiunii de control s-a încheiat procesul verbal înregistrat la unitatea cu pricina sub nr. 1132 4.11 1993 (anexat) care confirmă paguba respectivă, stabilește vinovații, dar nu stipulează și măsurile ce trebuiau luate pentru recuperarea ei și pedepsirea acestora, potrivit legii, măsuri care, de altfel, n-au fost luate, practic, nici până azi, ceea ce a împins societatea comercială piteșteană într-

o stare economică-financiară dezastruoasă. Însăși Ciupercăria Industrială a ajuns o ruină pe verticală, datorită organizării și administrării deficitare. Din cei circa 400 de salariați existenți în societate înainte de căderea serelor, au mai rămas 60. Ceilalți sunt someri sau primesc mizerabilul ajutor social. Ei n-au fost angajați de conducerea societății nici măcar la lucrările de defaectare a serelor distruse, apelându-se pentru asta la firme private care beneficiază astfel de cele 150 de milioane de lei alocate de FPS pentru această operație.

Toate aceste importante considerente de fapt, reiterate mereu și cu justificată insistență de amintitul sindicat, mă îndreptătesc să-i întreb pe domnul Prim Ministru, dar și pe ministrul de Finanțe ce măsuri au luat, dacă au luat, în urma controlului și constatărilor efectuate și de ce nu sunt date publicității, pe dl ministru de Interne dacă s-au întreprins cercetări penale și care e rezultatul lor, iar pe dl ministru al Agriculturii și Alimentației ce măsuri eficiente de redresare economic-financiară grabnică a acestei unități a luat sau intenționează să ia. Doresc răspuns scris până la 3 mai a.c.

În legătură cu obiectivul "Călinescu", așa cum rezultă din datele existente în arhivă, acesta a fost numele codificat atribuit senatorului Corneliu Coposu. Întrucât, după cercetarea și avertizarea domnului Coposu renunțat la concepțiile sale dușmănoase menținând contacte cu principalele persoane care au activat cu P.N.T. din București și din care au localități din țară", la 3 octombrie '75, Direcția I a întocmit nota de studiu nr. 130 privind dosarul de urmărire informativă

"Călinescu". Așa cum reiese și din anexă din 30 martie 1994, întocmită de Diviziunea F Informații că S.R.I. pe baza cercetării documentelor de arhivă, domnul Corneliu Coposu a fost urmărit de Securitate până în decembrie '89, intrarea a continuat să se situeze "pe o poziție constantă". Între timp, la recenta mea conferință de presă am avut prilejul să-mi exprim îndoielile cu privire la relevanța documentelor care au fost puse în circulație pentru a proba prestația de activitate de informator a domnului Coposu.

INTERPELARE

Adresată Guvernului de către domnul deputat Oprîș Remus

Revin în atenția Dvs. pentru a sublinia încă o dată grava situație existentă în sistemul de ocrotire al sănătății care, pe lângă dotarea tehnică și financiară precară, îi este dat să suporte și pe dl ministru Iulian Mincu, de asemenea, precar dotat cu capacități manageriale.

Nedorind altceva decât a se înconjura cu colaboratori pentru care singura lege o reprezintă dorința sa, dl ministru Iulian Mincu a reușit treptat să schimbe din minister și din direcțiile sanitare o serie de medici de elită, cu experiență în domeniul managementului sanitar. Spre exemplificare doresc să amintesc modul în care a fost demis din funcția ministerială dl doctor Traian Ionescu, expert OMS cu vechime de peste 20 de ani, cât și directori de direcții sanitare sau spitale din: Prahova, Maramureș, Alba, Constanța și alte județe.

Data stabilită pentru primirea răspunsului la interpelare -

Domnia sa, după mai vechile mentalități anterevoluționare, deși ministru, nu înțelege să împartă însușesele cu, cei pe care-i conduce. Situându-se deasupra oricărui cap de acuzare, găsind mereu vinovați pe alții decât pe sine, dl Iulian Mincu nu-și recunoaște vreo vină în raport cu:

1. - nerespectarea obligațiilor asumate în raport cu Banca Mondială;
2. - exportul de plasmă infectată cu HIV;
3. - compromiterea ORDINULUI MEDICILOR pe care a încercat să-l creeze printr-o asociație dirijată din umbră de domnia sa;
4. - neelaborarea unor proiecte de lege care să permită reorganizarea eficientă a sistemului de ocrotire al sănătății;

ÎNTREBARE

Pentru dl ministru de Stat Marin Sorescu ministrul Culturii

De la domnul în condițiile seumpriri excesive a hârtiei și a manoperei tipografice, apariția ziarelor independente în provincie a devenit și mai dificilă. La Buzău apar două ziare, ambele independente, situate pe poziții politice diferite. Existența ambelor este însă amenințată de către un nou adversar, societatea SIX S.R.L., din București, care a preluat locația de gestiune asupra tipografiei într-un moment în care dir. gen. al R.A.I. Coresi era dl Alexandru Constantin. Din datele deținute de noi reiese că acesta prin intermediul unor subordonați a favorizat Societatea SIX, suprapunându-o la licitație și propulsându-o astfel pe primul loc în defavoarea societăților locale și a tipografilor. O confirmare a acestei situații este și apariția dlui Constantin ca director la Soc. SIX SRL. Având în vedere că această societate a primit locația printr-un act de

5. - acceptarea unui buget de sănătate care a făcut ca salarizarea personalului sanitar să fie mult sub nivelul prestigiului profesional medical;

6. - permanența persecuției la care este supusă publicația "Viața medicală", pe care o consideră ostilă domniei sale;

7. - ordinele date pentru reducerea drastică a numărului de paturi de spital din capitole medicale a capitalei;

8. - elaborarea normelor metodologice pentru eliberarea medicamentelor compensate care au reprezentat o nouă lovitură adresată bolnavilor, medicilor și farmaciștilor, determinând totodată un gros prejudiciu pentru realizarea unui tratament corect.

Am enumerat câteva din greșelile dlui profesor Iulian Mincu, greșeli pentru care personal, îl găsesc incompatibil cu funcția de ministru.

Întrucât dl ministru Iulian Mincu nu dă semne că ar dori îmbunătățirea sistemului de sănătate, întrucât domnia sa nu se simte deranjat de blocajul reformei sanitare pe care însuși l-a produs, vă rog pe această cale să luați o decizie corectă în beneficiul sănătății, pronunțând demiterea sa din funcția de ministru.

Singurul răspuns pe care-l aștept de la dvs., domnule prim-ministru, este SCHIMBAREA.

Președinte grup parlamentar
Ion Diaconescu
Deputat
Remus Oprîș

Deputat
Florian Anghel

INTERPELARE**Adresată Ministerului de Externe și Ministerului Învățământului și Științei**

Cum e și firesc, urmăm cu mult interes vizitele cu caracter oficial făcute în străinătate de către președintele țării, șeful guvernului, reprezentanți ai executivului și ai celor două Camere legislative și, cu un interes sporit, urmăm vizitele făcute în țările învecinate sau apropiate în care există puternice minorități românești.

Domnul ministru Teodor Meleșcanu l-a însoțit, în luna martie, pe domnul președinte I. Iliescu în vizita făcută în Grecia și în legătură cu această deplasare îl adresez domniei sale următoarele întrebări:

- care este situația aromânilor din Grecia?
 - ce statut juridic au frații noștri de limbă și sânge din această țară?
 - ce date deține Ministerul de Externe referitor la numărul acestora?
 - s-a discutat, cu acest prilej, cu oficialitățile țării-gazdă situația acestor minorități?
- Vă adresez aceste întrebări și în virtutea faptului că la 6 decembrie 1993 am adresat Senatului României o declarație-apel în care am exprimat un deziderat politic major al ceasului de față: "Avem obligația să redactăm o Declarație a Parlamentului României privind drepturile minorităților naționale românești și aromânești din țările învecinate și declarate prietene. Declarația trebuie redactată în termeni

diplomați, dar, în același timp, cât se poate de energici și lipsiți de ambiguitate, urmând ca pe viitor la toate întâlnirile ce vor avea loc la nivel prezidențial, guvernamental și parlamentar, drepturile minorităților românești să fie discutate și susținute cu toată fermitatea".

Și o întrebare cu conținut asemănător v-o adresez și în legătură cu discutarea situației românilor și vlahilor din Serbia, cu ocazia vizitei făcute în țara noastră de domnul președinte Slobodan Milošević.

S-a discutat sau nu această problemă, care capătă uneori accente dramatice?

O altă întrebare, scurtă de această dată, o adresez domnului ministru Liviu Maior și ea este determinată de greva foamei pe care a făcut-o în săptămâna trecută în fața Camerei Deputaților și poate o continuă și acum, domnul profesor Matei Ion, în semn de protest față de abuzurile comise de conducerea Liceului Sanitar "Victor Babeș" din București și față de modul în care au fost anchetate aceste abuzuri. Care este cu adevărat situația la acest liceu? Și, în funcție de răspunsul dumneavoastră, cum e posibil ca un profesor cu vechime și titular al două diplome universitare să fie marginalizat prin mutarea la o școală periferică?

Senator de Mehedintz
Mihai Buracu

INTERPELARE**Adresată domnului prim-ministru, Nicolae Văcăroiu**

Prin Hotărârea nr. 1259/16.12.1993, Prefectura Județului Călărași dispune Primăriei comunei Gurbănești anularea unor adeverințe de constituire și reconstituire a proprietății asupra pământului pentru un număr de peste 50 de cetățeni din această comună. Deoarece validarea lucrărilor Comisiei comunale Gurbănești pentru aplicarea Legii 18/1991 a fost făcută încă din 1992 de către Comisia județeană, deoarece respectiva hotărâre are drept scop reducerea suprafeței fostului CAP Gurbănești existentă la 31 decembrie 1990, pentru ca prin reducerea suprafețelor atribute numai unor cetățeni să se poată recupera o suprafață de aproximativ 180 ha pentru comuna Sărulești, deoarece prin această hotărâre se bulversează situația aplicării Legii 18 la nivelul întregii comune și, mai ales, pentru că prefectura nu are dreptul să modifice suprafețele pentru care s-a aplicat Legea 18, prin coeficienți de reducere nejustificați prin lege, solicit domnului prim-ministru să dispună verificarea situației din comuna Gurbănești unde actualul subprefect

Șandru Constantin a dispus renasurarea suprafeței de pe raza comunei din avion, de fapt aplicarea Legii 18 în această comună, aducând prejudicii greu de evaluat celor care de 4 ani tot încearcă să devină proprietari fermieri sau numai țărani tradiționali și provocând o stare de agitație cu umărul greu de prevăzut în rândul locuitorilor din această comună.

Cunoscând faptul că dl. subprefect Șandru Constantin a fost directorul Truștelui SMA Călărași, cunoscând faptul că domnia sa a încercat prin ordin să impună unor primării din județul Călărași (Ulmeni, Chiselet, Sărulești, Fundeni etc.) să atribute suprafețele din proprietatea primăriilor spre exploatare unor AGROMECC-uri fără nici o licitație, consider că răspunsul pe care îl voi primi nu trebuie să cuprindă scuze sau argumentări ale abuzului pe care îl constituie respectiva hotărâre, ci măsurile concrete care să ducă la curmarea unor asemenea stări de lucruri complet anormale.

Deputat Aurelian Paul Alecu

INTERPELARE**Adresată Guvernului**

În art. 33 alin. 1 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 se prevede, pentru persoanele care au primit terenuri în condițiile legii respective, pe care sunt executate plantații de vii și pomi, obligația de a rambursa diferența de credit rămasă de plată, corespunzător suprafeței primite. Rambursarea se face în bani sau produse agricole, în termenul de rambursare la care era obligată cooperativa agricolă de producție.

Din activitatea practică, efectuată de comisiele de lichidare, a rezultat că, în localitățile care intră sub incidența reglementărilor legale menționate, operațiunile de lichidare ale fostelor CAP-uri nu pot fi încheiate, întrucât majoritatea proprietarilor de terenuri cu plantații de vii și pomi sunt persoane cu venituri mici. Iar, pe de altă parte, lucrările agricole necesare pe aceste terenuri presupun cheltuieli substanțiale, care, în multe cazuri, nu pot fi recuperate din valorificarea producțiilor

obținute. S-a ajuns astfel la un veritabil blocaj al acțiunii de desființare deplină a fostelor cooperative agricole de producție. Dar, mai grav este faptul că proprietarii terenurilor respective, repuși, în sfârșit, în drepturi după atâția zeci de ani, se află într-o situație fără ieșire.

Pentru a contura, aproximativ, dimensiunile financiare ale fenomenului, menționez că în județul Prahova, care este al 9-lea județ al țării în ceea ce privește suprafața plantată cu viță de vie, la 31 decembrie 1993 erau nelichidate 10 feste CAP-uri, a căror datorie însumată se cifra la 72,8 milioane lei.

Față de această stare de lucruri, solicităm Guvernului să găsească modalitatea legală de a scuti proprietarii particulari în cauză de rambursarea diferenței de credit rămasă de plată, asigurând acoperirea acesteia din fonduri acordate de la bugetul de stat.

Deputat
Mircea Mihai Munteanu

INTERPELARE**Adresată Domnului prim-ministru Nicolae Văcăroiu****Domnului Ioan Oancea, ministrul Agriculturii**

După cum se știe, județul Suceava este, pe lângă județele Brașov, Covasna și Harghita, unul dintre cele mai mari producătoare de cartofi pentru sâmbântă și conșum din țara noastră. Numai anul trecut în județul nostru s-a realizat o producție mai mare decât în ultimii 10 ani. Tocmai de aceea am fost surprinși când am aflat din articolul apărut în nr. 1218, de luni, 28.03.1994, că firma MALIMP a importat un milion tone de cartofi, din care 63.000 tone au și fost depozitate la Valea Cascadeilor, restul aflându-se încă în Portul Constanța. Întrebăm cum a putut să se întâmple așa ceva când, numai în județul Suceava, se află în silozuri și depozitele de stocare 30.000 t pe care nu le cumpără nimeni? Numai Stațiunea de cercetare și producție agricolă din Suceava deține 3.000 t din cele mai renumite soiuri: elită, super-elită și înmulțirea 1 și pentru producerea fiecărui kg stațiunea a cheltuit între 200 și 300 lei. Care vor fi consecințele masivelor importuri făcute până acum?

1. Se va interzice ciclul de producere a cartofilor de sâmbântă, cartofi din cele mai nobile și productive soiuri?

2. Se prefigurează mari pagube bănești în bugetele marilor și micilor cultivatori?

3. Există pericolul putrezirii întregii

cantități existente în stocuri, fapt ce constituie un grav pericol ecologic.

Văzând că nimeni nu se preocupă de rezolvarea acestei situații, cultivatorii de cartofi din județul Suceava sunt hotărâți să încerce în câteva zeci de autocamioane cu remorci o mare cantitate de cartofi pe care să o ducă la București și să o descarce în fața Palatului Victoria, sediul Guvernului. (Sunt românii mai răbdători decât pescarii francezi, dar până când?)

Cerem ca primul ministru și, mai ales, dl. ministru Oancea să ne răspundă cine și cum a fost aprobat ultimul import făcut de firma Malimp? Și mai întrebăm, pe cei menționați mai sus, cum sprijină și protejează producătorii agricoli din România?

În încheierea acestei interpelări, încă un amănunt: zilele trecute, la Aeroportul din Suceava, dl. Solcanu, vicepreședintele Senatului Român, care a însoțit delegația Semului polonez, într-o discuție particulară, aproape de ultimul import de cartofi, a dat un răspuns stupefiant! Citez: "Voi nu cunoașteți ce-i aia economie de piață?!.. La o astfel de replică interlocutorii dlui Solcanu, au amuțit! Așteptăm cuvenitul răspuns și măsurile ce se impun.

Deputat
Emilian Bratu

ÎNTREBARE**Pentru Domnul Octavian Cosmăncă, secretar de stat, șeful Departamentului pentru Administrație Publică Locală**

Conținutul întrebării: În legătură cu abuzul și falsul făcut de primarul comunei Bogdănești, județul Bacău, Trandafir Ion care în mod ilicit și în contradicție cu prevederile legale a înstrăinat prin schimb cu cetățeanul Matei Petru suprafața de 1.603 mp ce aparține Primăriei locale. Schimbul ilicit a fost favorizat de ordinul nr. 43/01.11.1991, a Ministerului Agriculturii și Alimentației. Suprafața de 1.603 mp se află în imediată apropiere a primăriei, pe care Matei Petru a construit un chișoc pentru activitatea comercială. Împotriva acestei acțiuni Consiliul local în totalitatea lui îl acționează în judecată pe primarul Ion

Trandafir.

În prezent acțiunea se găsește pe rol la Curtea de Apel Bacău.

Intrucât s-au comis un șir întreg de ilegalități și falsuri, așteptăm ca Departamentul Administrației Locale prin persoana domnului Octavian Cosmăncă să ia măsurile cuvenite și să ne răspundă oral și în scris până la data de 25.04.1994, prezentându-ne măsurile luate privind cazul sus menționat.

Alăturăm dosarul cu documentele lămuritoare.

Deputat
Ion Corniță

ÎNTREBARE**Pentru Dl Emil Dima - președintele Fondului Proprietății de Stat și domnul Liviu Pârnu - președintele Fondului V al Proprietății Private - Oltenia**

Aritudinea FPS și FPP V Oltenia, față de H.G. nr. 742/24.12.1993.

Prin H.G. sus-amintită, s-a aprobat transmiterea, fără plată, în administrația Curții de Conturi a României a imobilului din orașul Pitești, str. Maior Șoșu nr. 2, în suprafață de 423 mp diminuând patrimoniul S.C. "CARA" S.A., căruia îi aparține imobilul cu suma de 50.470.750 lei.

În realitate, după informațiile noastre, Camera de Conturi a jud. Argeș a ocupat întregul imobil - hotel aripa veche - cea 1250 mp față de 423 menționați în art. 1 al H.G. amintită.

S.C. "CARA" SA a luat ființă ca urmare a prevederilor Legii 15/1990, organizată pe criteriile prevăzute de Legea nr. 31/1990 și conform legii 58/1991, patrimoniul societății aparține FPS și FPP în procentele

cunoscute.

Ca urmare a acestui fapt, Guvernul României nu putea emite o hotărâre de transmitere fără plată a bunurilor aparținând celor două fonduri, fără consultarea acestora.

De aceea întrebăm reprezentanții celor două fonduri:

1. Dacă au fost contactați de factorii responsabili ai Guvernului, atunci când acesta a transferat un imobil în discuție, fără plată, din proprietatea lor, în aceea a Curții de Conturi?

2. Ce atitudine au avut în ipoteza că au fost informate, sau ce intenționează să facă, acum, față de H.G. sus-amintită?

Deputat
Barbu Pițigoi

... "Am întâlnit și țărani fericiți!"

Într-o emisiune rubrică îmbietoare, în sâmbătă dimineață, Viața satului, realizată de dl. Alexandru Popescu, și cunoscându-l drept un "om de bine" în a ține țira visului de aur al așezărilor, care teae din greu după defuncta agricultura socialistă, (ținând mânia să "reabiliteze", mi-am zis să nu scap ocazia să văd și eu cum de a dat dl Popescu peste "fericirea" țărănilor și cât s-a zbatut să-l întâlnească. Drept pentru care m-am așezat în fața micului ecran cu nerăbdare și cu interes. Numai că, adept al zicalii "pe afară-i vopșit gardul", am constatat că "rubrica" fusese trecută doar așa, să faci binele... Panoramic TV. Nicăbucrile și nici durerile din campania de primăvară n-au fost scoase la iveală, ca de unde atâtea bucurii! Și, decât "necazuri", mai bine lipsa. Drept pentru care a trecut direct la rubrica "Când și cum se poate ajunge la dimensiuni eficiente ale exploatațiilor agricole" ca asta era "misiia"! Așa că "a strâns laolaltă" (ca nu-i putea strange împăștiat) toată floarea cea vestită a cercetătorilor din județul Iași (ca acolo-i dragostea neînfruptă a președintelui *Ilie Ionescu*, și asta nu trebuie uitat dacă faci parte din tagma guvernantilor) care ne-au împărțit din succesele "incrușătorilor" domoilor lor. De am aflat că suntem prima țară din lume care a făcut hibridarea la floarea soarelui și prima din Europa care a realizat și hibridarea la porumb. Rezultate excepționale s-au obținut și în piscicultura unde, în urma unor cercetări îndelung "cercetate" și a acimi-

tizării, s-a ajuns, de la crapul chinezesc la "fitofagi" românești, care a făcut zob toate lacurile unde a fost "implementat" și care stă cu ochi sticloși de la bazele muscă, pe tarabele magazinelor de profil, că românului nu-i place crapul chinezesc, și pace bună! Dar cercetătorii nu se dau bătuiți și acum se străduiesc să "acimizăze" un soi de morun de pe alte meleaguri acvafice despre care spunea dl cercetător că "are iceri mai negre ca ale noastre"! Pești, evident, sar din lac în puțul realizatorului emisiunii. Că de tăcea, filosof rămânea! Și cum necum, ne dăm de ceasul morții la ora actuală, să înțelegim icerile morunului. Că de icer negre agricole agricultura română la ora actuală! Și păș, păș, mai cu viticultura, mai cu zootehnia, aflăm "documentat" de cercetătorii științifici, că nu e bine pe parcele mici, că o agricultură eficientă se face, musai, de la 50 de hectare în sus, idealul fiind cam 110! Fărămișarea nu e bună! Drept pentru care, știind că "o țară care are mancare are înșite"... "dacă vrem să avem hrană în țară, trebuie să punem picioarele în prag și-i determinăm pe țărani să intre în asociații de bunăvoie!" Că țărani fasați singuri, de capul lor, nu au cu ce munci pământul, nu au rezerve financiare să-și poată cumpăra unelte agricole, nici seminte, îngrășăminte etc (ne vând titlurile de proprietate asupra pământului, nu au nici cu ce garanția creditele, nu?). În sfârșit emisiunea a fost bine "dirijată" să se famu-reașcă tot țaranul, ce tragedie e agricultura

asta particulară! Peste care s-a mai abătut acum și Legea impozitului pe pământ, și votată cu două mâini de PDSR-ști și care va promulgată cu siguranță de ales-realesul din la Cotroceni. Și uite așa se va ajunge din cel de aur la rămăs fidel "valorilor perene ale socialismului"! Preaplecăt, cum îl știm, ale celorșor idealuri, dl Popescu a uitat să ni-i aducă și mai aduce pe micul ecran pe "țărani fericiți" pe care ni-i-a promis. În schimb ni-a adus în emisie pe dl ministru Ion Oancea l-a adus în emisie pe dl ministru Ion Oancea l-a adus în grea suferință și pe care trebuie să-l vadă toată țara că e "curat cu lacrima" și cu sufletul împacat că a făcut "totul" pentru agricultura... Și așa, "Făt Frumos din lacrimă" a răspuns criticilor din presă. Să-i vină în ajutor, "realizatorul cel bun" i-a întins un colceț de salvare și în privința celor zece hectare pe care dl Oancea și le-a "croit" în comuna Băneasa de Giurgiu, că doar avea dreptul "ca orice român la pământul moștenit de la părinți". Numai că dl Popescu a "uitat" să-l întrebe unde era această moștenire, în ce colț de țară și cum a putut să "transporte" cele zece hectare totemai în buza Bucureștilor. Să fie mai aproape de casă. Ca să nu mai amintim de alte "implementări" curate ale dlui ministru, în afaceri pe care presa, încă liberă, i le-a servit pe tavă. Dar cum ne-am învățat cu zicala "câinii latră, caravana trece" ministrul agriculturii, înclecând pe saua unei cămile, ne va demonstra, precum în Biblie, cum trece cămila prin urechile

acului! Și va trece, nu ne înduim, că în interesul partidului crenguței cu trandafiri, rămânând curat ca lacrima, dl Oancea fac în agricultură politica muncii cinstea, concluzional, fără să rosească, ministru de agricultură! Oricum cu cele zece hectare de pământ "moștenit" lângă Capitala domnului Ion Oancea se poate socoti că "țărani fericiți". Cu ceilalți cum rămân Alexandru Popescu? O să-i și rupa mână pingele căutându-i!

Suferințele Sălii Radio

De-a lungul anilor, Sala de concerte a Radiodifuziunii din București a fost un adevărat lăcaș de cultură. Aici s-au desfășurat numeroase și remarcabile concerte, cu orchestre, dirijori și interpreți de prestigiu. Chiar pe 7 aprilie a.c., în Sala Radio, dl Willy Claes (ministrul de externe al Belgiei, președinte al Comitetului Ministerial al Consiliului Europei și, în paralel, un reputat muzician) a dirijat Orchestra Simfonică a Radiodifuziunii care a interpretat Simfonia în re minor a lui Cezar Franck. Sala Radio a fost obișnuită astfel cu evenimentele și cu spectatori de o calitate superioară.

Până pe 8 aprilie a.c., când oameni mărunți au apărut din întuneric și au oblojit Sala de concerte cu tot felul de cârpe surse, așa cum nu mai văzuse ea de peste patru ani. În acest fel a aflat Sala Radio că a fost hărăzită să găzduiască al 16-lea congres PCR. A încercat sentimente de uimire, silă se revoltă, dar ce putea face ea, o simplă sală de concerte, din moment ce stăpânii ei i-au stabilit și această utilizare?

A doua zi, sâmbătă 9 aprilie a.c., au venit în Sala Radio o multime de strigoi, bătrâni și hăzi, au urlat și au tropăit la fel ca pe vremuri în Sala Palatului, l-au proclamat pe Dej ca "erou național", pe cizmar ca "ctitor", iar Canalul Morții l-au apreciat drept vârful "iepcii de aur". Un fost "poiet", devenit acum "poiata", i-a îndrumat pe cei prezenți să cânte marsuri create ad-hoc, fapt pentru care aceștia l-au și ales sf adjuncț. Oroare și dezlănțuire primitivă!

Apropierea între Sala Radio și studiourile de la "Actualități" a fost cauza care, PROBABIL, a determinat mediatizarea intensă, pe unde radio, a festivității roșii, în dauna altor evenimente cu adevărat importante. Astfel, de la conferința de presă a Convenției Democratice, unde a fost prezentat și dezbătut amănunțit cu ziaristii Manifestul pentru Salvarea ROMÂNIEI, nu s-a transmis nimic. Se pare că Radiodifuziunea și-a făcut un obicei ca sâmbăta, la jurnalul de la ora 13, să dea cu nuca-n perete. Deși avea la dispoziție, în aceeași oră București, o oră și jumătate răgaz, deși la conferința de presă a participat o doamnă redactor de la Radio recunoscută prin profesionalismul, concizia și viteza folosite la transmiterea reportajelor, "sefi" nu au vrut să estompeze pe unde radio lucrările congresului rosu. Reportajul despre Manifestul C.D.R. a fost transmis seara târziu, la radiojurnalul de la ora 20,00.

Noroc cu acest neohosit BBC care, la orele 14,00, informa ascultătorii prin dispeceratul de la Londra, despre tot ce se întâmplase dimineața la București, atât în Sala Radio cât și în Sala C.D.R., din str. Boticari: știri din ambele locuri, analize politice de la amândouă evenimentele, cu amănunți și interviuri clare. Profesioniști devotați meseriei! Cine are un nume și un renume caută tot timpul să și le mentină la valoarea recunoscută. Cine nu...

Dar să nu credeți cumva că doar de la Convenția Democrată s-au omis știrile prompte. Nici de la conferința IN LIMBA RUSA (ținută la Chișinău de primul ministru basarabean nu a transmis prea mult Radiodifuziunea; un slab și tardiv protest al ministrului de externe și cam atât. "Nu am primit de la români nici măcar un creion gratuit" a zis dl Sangheli la tribuna Parlamentului din Chișinău. Dânsul nu umbra cu procente. Când minte, minte total, în cel mai perfect stil bolșevic (vezi Stalin, Opere vol. VI, capitolul "Stilul în muncă").

Să nu fi știut dânsul nimic de sutele de camioane venite din România în Basarabia cu daruri felurite, ca haine, încălzătoare, medicamente, alimente, cărți, rechizite (inclusiv creioane) trimise gratuit, din tot sufletul, de români din dreapta Prutului? Dar de mii de burse pentru elevii și studenții basarabeni tot n-a auzit nimic? Sau de miliardele de lei credite fără dobândă? Lucrările mixte, finanțate de București pentru cercetări, proiectări și tehnologii, în folosul Chișinăului, tot necunoscute îi sunt? Cam multă "naivitate" la un prim-ministru vechi și nou reales!

Cred însă că cea mai gravă omisiune a Radiodifuziunii din București în legătură cu recentele evenimente de la Chișinău o constituie lipsa transmiterii pe post (compensată evident de BBC și Europa Liberă) a opiniei OFICIALE a dlui Dumitru Motpan (liderul agrariilor basarabeni care dorește unirea Basarabiei, dar nu cu ROMANIA, ci doar cu Moldova până-n Carpați, și asta în cadrul CSI): "Noi (basarabeni) ne-am dus la CSI pentru pâine, nu ca Bucureștiul, care s-a dus la CSI pentru arme și influență politică".

La asemenea afirmație virulentă, n-a apărut nici un comentariu la București. La Radio, la TV, la Ministerul de Externe, la Președinție nu s-a spus nimic, ca și cum declarația oficială a dlui Motpan nu ar fi existat. Politica strului are întotdeauna un efect limitat.

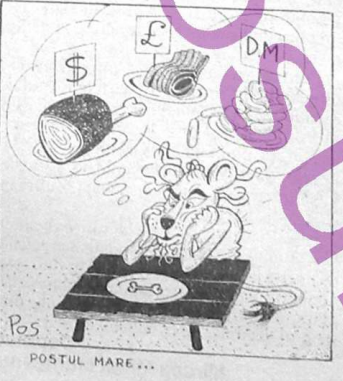
Ulm Ion Păunel ALCI-RTV

Scepticul incurabil Ingratitudine și inconștientă

Cu prilejul recentului congres al P.S.M., ce intenționează să devină și român, principalul gurist al acestei formațiuni politice care, la sondaje, nu arată a spori precum cozonacul la cuptor, necum a da pe dinafară, a uitat să-și încheie furtunoasa cuvântare cu ceea ce drept și frumos ar fi fost să înceapă - cu omagierea celui prin a cărui specială griji și mărimenie a putut lua nastere și apoi dăinui numitul partid.

Vajnicile tovarășe ce aplaudau frenetic, ridicăte, firește, în picioare, pe liderii Verdet și Păunescu, erau aceleași persoane care, în mod normal ar fi trebuit să facă, la aceeași oră, coadă pe la diversele penitenciere, spre a se bucura de vorbitor cu soți, frați, tați etc, aflați acolo care pentru ticăloșii, care pentru crime, dar, cu toții, pentru dezastrul provocat țării de către comunism. Nu patru milioane de pușcării, nici gând, dar nici patru persoane - și, până la urmă, nici una!

Ora meritul de a-i fi salvat de pușcărie pe răufăcătorii în cheștiune, de a-i fi păstrat în posturi, de a-i fi dat pe după deget acolo unde chiar nu se mai putea să fie păstrați, de a-i fi promovat ulterior și, inculț cu inculț, de a-i fi pus pe ei nu numai vitrina, dar și toate mesele și scaunele administrației, aparține unui om - unuia singur - pe nume Ion Iliescu, iar ca funcție, președinte al republicii din dreapta Prutului. Un innocent de mare anvergură:

nici chiar scandaaloasa împrejurarea președintele constituțional al statului conduce un alt partid, cel guvernamental, într-o prea profitabilă confuzie, nu-l poate fi, propriu-zis, reproșat. Într-un anumit moment, decisiv însă, dl Ilie Verdet s-a dat la o parte, iar fericitul eveniment, a constituit anume platforma ce-i îngăduie acestuia să preia astăzi flamura, orchestra roșie, vechea și tânără gardă.

Ce-ar mai fi de reținut de la acest congres care, deși al doilea, reprezintă, totuși, adevăratul punct de plecare al P.S.M.-ului Sau P.S.R.M.-ului? Un sigur lucru, mai edificator decât toate celelalte: trimiterea în urmă a dlui Mohora, cel care intenționa să pună la baza noului P.C.R. reconstrucția greșelilor trecutului - pentru ca ele să nu se mai poată repeta. Act lucid de asanare de desopărare morală, avertisment celor care n-au învățat nimic din falimentul, de dimensiuni mondiale, al comunismului secolului XX, semnal de plecare al unei șanse posibile, într-o societate multiplicată democratică și, în fine, gaj pentru corectitudinea unor acțiuni viitoare.

Triumful cu cor și fanfără al dlui Adrian Păunescu, politician când de tendințe liberale, când de cea mai plată obediință totalitară, dar întotdeauna oportunist și atât de compromis încât nu știm ce ar mai putea face și comite ca să mai coboare încă o dată pe scara trutinii, spune totul despre substanța, orientarea, viziunea, Partidului Socialist al Muncii. Partid care nu va beneficia de câtă popularitate și-a putut asigura partidele comuniste renăscute, din fostul lagăr răsăritean, mai întâi fiindcă aici, în România, comunismul a fost mai abject, mai daunător, mai mincinos decât acolo, iar apoi fiindcă, cum și-a sortit, formațiunea rămâne ceea ce este de la început a și fost, o anexă a Puterii. dl Ilie Verdet nu reprezintă o alternativă viabilă chiar pentru dl Ion Iliescu cel de pe urmă și ar fi de mirare și de spaimă să n-o știe. Ceea ce, iată, nu-l împiedică să strălucească anume, în trezina bardului de la Bărcă, Erată: În numărul trecut: ministrul apărării Graciov, și nu Gorbaciov, cum a apărut!

Barbu Cioculescu

Demascarea minciunii practicate ca formă de guvernare

Află la mare înghesuială – în discuția televizată cu dl Emil Constantinescu – liderul executiv al PDSR, Adrian Năstase, a căutat să profite de criza de timp a emisiunii, aruncând o replică ce se crede hotărâtoare: "Eu nu cred în alte statistici, pentru mine sunt valabile numai cele ale Comisiei Naționale de Statistică". Tentativa ce a izbit în gol, Președintele Convenției Democratice din România, prezese că datele pe care se baza erau chiar cele ale C.N.S. Pentru a-i da încă o dată și definitiv peste mână, a fost prezentat ziaristilor, în cadrul unei întâlniri cu reprezentanți ai convenției, un document inatacabil cu date comparative și grafice acoperind majoritatea domeniilor semnificative. Totul pornind numai de la cifrele oficiale publicate de instituția din Bdul Națiunilor Unite. Mai mult decât edificator, fără nici o posibilitate de contestare s-a dovedit că preținsa creștere a producției este o gogorită, realitatea fiind că în loc de o creștere – mult trambăiată de 0,1% – este o scădere cu același procent. În această ordine de idei, întrebarea pe care o pune președintele CDR, și nu numai el, este perfect îndreptățită. Ce anume le spun celor pe care îi adună –

deseri prin sloganul "prezență obligatorie" lansat de prefect – delegațiile mixte guvern-partid și membrii lor? Fiindcă în orice caz numai despre inexactitatea cifrelor și procentelor anunțate nu poate fi vorba. Minciuna rămâne în mare cinste și în aceste turnee, la fel cum stăpânește în toate structurile și la toate nivelele Puterii politice, așa cum a dominat și în campania electorală. Care sub diferite forme este reeditată la ora actuală. Și ceilalți reprezentanți ai Opoziției: *Ulm Spirleanu, Călin Atanasiu, Nicolae Tăran, Ion Grama, D. Munteanu* au făcut scurte, dar pertinente aprecieri, întemeiate pe datele certe prezentate, a perspectivelor din economia noastră. Subvențiile mascate vor exercita o presiune uriașă asupra bugetului, căci este vorba de 7.000 miliarde lei, pe când deficitul bugetar prevăzut este de 3.200 miliarde lei. Miza tranziției este privatizarea și restructurarea. Dacă nu vor fi promovate și susținute cu mare energie estimările pentru acest an sunt de-a dreptul tragice: 16% somaj, inflația cea 254%. Guvernul mai are de ales: să meargă pe același drum sau să o cotească pe cel bun.

Ioan Frâncu

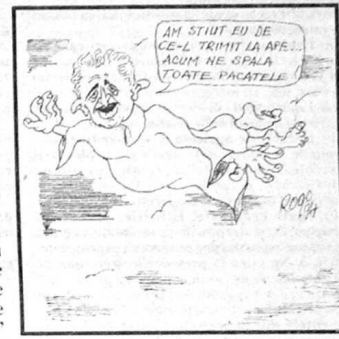
de multe ori am fost puși în situația de a afla ce s-a pus la cale doar când s-a întâmplat câte o nenorocire. Iar acum este clar, după spusese altora și nu alor noștri, că situația în această zonă a lumii a devenit tensionată. Și este normal ca România să-și clarifice poziția. Dar cine o face în numele țării? Avem încredere în cei ce au fost aleși să ne conducă, dar nu încredere oarbă. Știm ce înseamnă și cât putem fi implicați după semnarea Parteneriatului pentru Pace. Dar acordul de colaborare cu armata Federației Ruse ce poate însemna? Și, mai ales, care este motivarea colaborării? Oare în virtutea "prieteniei tradiționale"?

Așa a fost și în 1956 când, în urma intervenției armatei Uniunii Sovietice pentru reprimarea revoluției anticomuniste din Ungaria s-au dus "tratatative", la Moscova atunci, între o delegație guvernamentală română și o delegație guvernamentală a Uniunii Sovietice care semnau la 3 decembrie 1956: "ambele părți consideră indicată staționarea vremelnică a unităților militare sovietice pe teritoriul Republicii Populare Române". Delegația guvernamentală română la "tratatative" care aprecia în comunicatul final că: "ajutorul de a pune capăt orgiei sângeroase a forțelor reacționare ca o îndeplinire de către Uniunea Sovietică a datoriei sale internaționaliste față de Ungaria și alte țări socialiste", a fost formată din Chivu Stoica - președintele Consiliului de Miniștri, Alexandru Bărlădeanu - vicepreședinte al CM, Gh. Gaston Marin - președinte CSP; Manea Manescu și Marcel Popescu - miniștri și Mihai Dalea - ambasador la Moscova. Aceștia au fost cei care au hotărât "vremelnicirea" armatei sovietice cu încă vreo câțiva ani, în numele poporului român. Ca să ne apere, de cine? Dacă în Ungaria forțele anticomuniste au putut fi "anihilate"

numai cu "ajutorul" Uniunii Sovietice înseamnă că și la noi erau forțe anticomuniste cel puțin la nivelul forțelor din Ungaria care nu puteau fi strunite fără armata sovietică. Și, culmea, tocmai în perioada în care se spunea că țării se inscriau cu deosebire "entuziasm" în colhozuri. Dar dacă la noi anticomuniștii erau în mehisorii și ceilalți construiau socialismul care erau celelalte forțe "reacționare" care se opuneau, de era necesară prezența unei forțe "internaționaliste"? Sper că este clar pentru oricine că anticomunist era poporul, iar socialismul s-a construit datorită "ajutorului frățesc" al armatei sovietice, menținută aici "vremelnic" prin hotărârea, în numele poporului, a clicii lui Alexandru Bărlădeanu.

Acum însă ce fel de protecție ne este necesară din partea rușilor. Să fim de acord să menținem "vremelnic" trupele în Basarabia? Impotriva cui? Nu cumva împotriva României, a forțelor "reacționare" din România? Sau se pregătește vreo axă de la Moscova la Belgrad via București?

Ionel D. Strâmbu

SIMILITUDINE!

Deși s-au făcut comentarii și presupuneri în legătură cu recenta vizită a ministrului apărării al Rusiei, cred că este bine să nu o "facem" uitată până când va binevoi cineva să ne explice intențiile concordante cu ce se vede în

culise. Nu pentru că am fi suspicioși și n-am crede ce s-a dat oficial publicității. Sau că am avea mai multă încredere într-un alt general, venit în aceeași perioadă de la NATO. Dar nouă secretomania ne-a mâncat urechile și

Democrație reală și surogat!

Si ultima reuniune a Organizației Muncitorești a PNTCD a adunat în sala din bd. Carol I nr. 34, un mare număr de membri și simpatizanți ai PNTCD. Ei au scultat expunerea dlui *Dinu Mețean*, consilier juridic prezentat de dl *Ion Lambru*, președintele O.M.C. ca unul din cei mai activi membri ai organizației, cu subiectul *democrație adevărată și pseudodemocrație*. Tema abordată este la mare complexitate pentru că ea

presupune, pentru a fi bine clarificată, și o comparație exemplificată. Și exemplele nu lipsesc, oferind multe și bogate repere, pentru o analiză corectă a fenomenului. Prima antiteză a fost aceea dintre perioada *Roosevelt*, și perioada *Hitler* (contemporane în istorie și asemănătoare ca întindere). Amândoi au ajuns la putere pe baza unor alegeri care n-au fost contestate bucurându-se deci, fiecare, la ora respectivă de încrederea națiunilor

lor. Este însă reletor de urmărit ce au făcut ei cu încrederea ce le fusese acordată. • *Roosevelt* a justificat-o ducând marea națiune americană pe drumul progresului; reușind în timpul primului mandat să surmonteze prin politica "New Deal" ului criza din anii 1929-1933 și să reducă la sfârșitul mandatului său numărul de șomeri de la 14 milioane la șapte milioane. Motiv pentru care a fost reales. • A intervenit apoi războiul ce a facilitat cea de-a treia sa alegere, pentru ca în 1944, datorită aceluiași conjuncturii, să obțină și al patrulea mandat. Lucru ce a fost posibil numai după votarea unui amendament la Constituția U.S.A. Performanța unică și foarte probabil inegalabilă de acum înainte. Se poate spune că națiunea americană și-a văzut prin guvernarea lui *Roosevelt* justificată încrederea pe care i-a reînnoit-o de câteva ori. Chiar dacă marile greșeli comise la sfârșitul războiului nu-i pot fi trecute cu vederea. Succesul face ca multe să fie iertate. • Dacă vom judeca de cealaltă parte, guvernarea lui *Adolf Hitler*, vom constata că prima grijă a "zgrăvului" a fost ca imediat după alegeri să impună votarea "Legii depinelor puteri", ceea ce a anulat din start principiile democratice în virtutea cărora fusese ales. Germania a devenit o țară a partidului unic, o severă dictatură (inspirată de fascismul italian), care și-a croit destinul pe calea rasismului, antisemitismului și xenofobiei. • Chiar dacă puterea celui de-al treilea Reich sporea și nivelul de trai al populației era în creștere, încălcările brutale ale tuturor reglementărilor

internaționale și ale drepturilor elementare ale omului - noțiunea era la ora aceea ca să nu aibă răsunet în cugetul oamenilor conștienți. E adevărat însă că aceștia erau din ce în ce mai puțini, în valul de istorie întretinut de propaganda lui *Goebels*. • În orice caz, aceștia, puținii care mai rămăseseră își dădeau seama că asta nu e democrația promisă la început și că totul nu se va sfârși cu bine. Și așa a și fost. Cu toate victoriile răsunătoare de la început, sfârșitul a fost cel proocit de capetele lucide. • Abia atunci au realizat supraviețuitorii că sfidarea democrației, conține germeii prăbușirii. Și că trebuie să chibzuești bine atunci când ai posibilitatea alegerii, cui îi accorzi încrederea. • Cam așa s-au pus termenii paraleli între două opțiuni. De partea întunecată s-ar mai fi putut adăuga și "modelul" Italiei fasciste sau cel al bolșevicilor sovietici. Cu accente mult mai dramatice în cazul din urmă. • Ca să fim mai aproape de realitate, se putea cita și actualitatea din țara noastră unde e în floare pseudodemocrația instalată sub faldurile fluturânde înșelător ale adevăratei democrații. Realitatea ei de zi cu zi o putem constata cu propriii noștri ochi. Conferința a fost punctată în încheiere de indemnul președintelui O.M.C., dl *Ion Lambru*, că trebuie să fim gata pregătiți în orice moment pentru alegeri. Opinii exprimate și de cei ce au luat cuvântul la dezbateri, fiecare căutând să aducă o contribuție sau o sugestie la acțiunea ce va fi demarată.

F. Ioan

De la asociația inginerilor PNTCD

Marti, 12 aprilie, a avut loc ședința plenară lunară la Sediul Central al Asociației Inginerilor PNTCD. Demararea s-a făcut prin expunerea succintă a programului politic al CDR, de către dl ing. *Șindilaru R.*, secretarul asociației. Comentariile nu au întârziat, punctându-se cu precădere aspectele tehnice profesionale, dar și cele economico-financiare sau de difuzare a masa alegătorilor a diverselor soluții la problemele în discuție. Rând pe rând au luat cuvântul inginerii: *N. Mărințuș, D. Văleanu, C. Scorțea, B. Niculescu, R. Popescu, R. Adrian*, precum și dl prof. univ. *Ion Poprean*, care a cerut să ne propagăm ideile mai penetrant și în îndrăzneală, de dl prof. univ. *Gheorghe Băran* a

adus la cunoștința membrilor asociației o serie de măsuri practice și i-a chestionat asupra aspectelor financiar-economice ale activității ingineresti. În încheiere dl deputat *Barbu Pițigoi*, președintele asociației, a informat plenul despre activitatea la zi a Parlamentului, proiectele de legi ce se vor dezbate în săptămâna viitoare din care se remarcă Bugetul pe anul 1994, reglementările privind casele naționalizate și altele, legăturile ce trebuie menținute în ambele sensuri cu filialele județene și inițierea unor simpozioane. Viitoarea ședință va avea loc la data de 10 mai, ora 17, și se va deschide cu tema "Poate ieși din criză metalurgia?" - care va fi prezentată de dl ing. C. Scorțea. (N.M.)

Tâlhăriile

Publicăm trei document, emise de autoritățile comuniste românești în anul 1949, care ilustrează mai mult decât elocvent modul în care au fost jefuiți locuitorii acestei țări, de clica tâlhărească instalată la putere de către ocupații bolșevice. Rămâne doar întrebarea: câte din bunurile și proprietățile furate atunci stau la baza marilor averi etalate, fără rușine sau teamă, de către potențații zilei de azi?

DECRETUL Nr. 83
din 2 martie 1949

Ministerul Agriculturii Decret nr. 83

pentru completarea unor dispoziții din Legea nr. 187 din 1945

Decretul nr. 256 din 1 martie 1949, Buletinul Oficial al Republicii Populare România Nr. 1, din 2 martie 1949.

Art. 1. Pentru a împiedica acțiunea de sabotare a planului de înșănăntări și a producției agricole: Pentru a asigura dezvoltarea agriculturii în R.P.R.:

Se completează Legea Nr. 187 din 1945 cu următoarele dispoziții:

Art. 2. Trece în proprietatea statului, ca bunuri ale întregului popor:

a) Exploatarea agricolă moșierescă care au făcut obiectul exproprierii, potrivit Legii nr. 187 din 1945 și fermele model, construite prin efectul aceleiași legi, cu întreg inventarul viu și mort și clădiri aparținând sau afectate acestor exploatare, indiferent de locul unde se află.

b) Instalațiile agricole și semi-industriale, bunurile și materialele destinate exploatarei agricole, produsele agricole destinate valorificării, oriunde s-ar găsi depozitate, aparținând exploatarei moșieresci expropriate.

c) Toate creanțele, titlurile, precum și participările și drepturile cvenite decurg din activitatea exploatarea moșieresci expropriate.

Art. 3. Nu intră în prevederile decretului de față obiectele de uz casnic și personal aparținând proprietarilor exploatarei expropriate conform art. I, prepusilor acestora precum și familiilor lor, alimentele din depozitele acestor exploatare necesare consumului propriu, stabilite prin instrucțiunile Ministerului Agriculturii.

Art. 4. Se pedepesc cu 5-15 ani muncă silnică și cu confiscarea averii, acei care prin orice mijloace vor împiedica sau vor încerca să zadărnicească exproprierea prevăzută în

prezentul decret, acei care le vor tănuți bunurile supuse exproprierii sau vor vătămă, distrage, înșănăntă, muta sau micșora prin orice mijloace, bunurile sau instalațiile supuse acestor exproprieri.

Cu aceeași pedeapsă se vor sancționa și acei care intenționează vor prezenta organelor statului date inexacte sau incomplete asupra acestor bunuri.

Art. 5. Se pedepesc cu închisoare corecțională de la 3-12 ani și cu amenda de la 25.000 până la 200.000 lei funcționarii publici sau persoanele impunerite în temeiul prezentului decret, care vor executa sau vor împiedica executarea înșănăntărilor ce le revin potrivit prevederilor prezentului decret.

Art. 6. Infracțiunile la prevederile prezentului decret se constată, se urmăresc și se judecă potrivit Legii nr. 351, din 3 mai 1945, pentru reprimărea specei ilicite și a sabotaajului economic cu modificările ulterioare (1).

Art. 7. Orice dispoziții contrare prezentului decret din Legea 187 din 1945, precum și din alte legi, se abrogă.

Art. 8. Decretul de față intră în vigoare de data publicării sale.

Art. 9. Cu executarea prezentului decret se însăreacă Ministerul Agriculturii.

(1) Legea Nr. 187 din 1945, pentru înapoierea reformei agrare a fost interpretată prin legea Nr. 177 din 7 iunie 1947, în sensul că lucrările pentru înapoierea reformei agrare sunt considerate acte de guvernământ. Prin Legea Nr. 939 din 23 noiembrie 1946, inventarul viu și mort trecut în patrimoniul Statului, prin efectul

reformei agrare, a trecut în patrimoniul R.E.A.Z.I.M.

Circulația și regimul juridic al imobilelor agricole expropriate este reglementată de Legea 203 din 23 iunie 1947.

(2) Legea Nr. 351 din 1945 a fost modificată prin Legea Nr. 633 din 12 august 1946 (se modifica art. 63), Legea 252 din 15 iunie 1947 (se modifica art. 49), Legea 86 din 11 iunie 1948 (se modifica art. 19 și 31), Legea Nr. 353 din 21 septembrie 1948, rectificată în Monitorul Oficial Nr. 224 din 27 septembrie 1948 (se modifica art. 27, 33, 38, 42, 44, 46, 48, 49, 56, 58, 62, 66 și se abrogă art. 50 și 60).

COMISIA CENTRALĂ DE EXPROPRIERE NR. 560635 din 14 mai 1949

Către

Comitetul Provizoriu al Județului

Urmare ordinului nostru nr. cu privire la repartizarea bunurilor intrate în patrimoniul Statului prin efectul Decretului nr. 83/1949, se dispune:

1. Bunurile cu caracter agricol sau care servesc scopuri agricole, vor fi predate imediat - dacă nu au fost preluate până acum - Gospodăriilor Agricole de Stat.

2. Diverse bunuri ca: mobilier, instrumente muzicale, diverse aparate, tablouri, covoare, lucruri de artă, lucruri de uz casnic, bunuri personale, fie că se află depozitate în capitala județului, fie în conac, sigilate sau în alte depozite, vor fi preluate de Comitetul Provizoriu al județului respectiv și se va proceda în felul următor:

a). Întregul mobilier și toate lucrurile de uz casnic vor fi readuse în conace, urmând să servească scopului pentru care va fi destinat conacul.

b). Bibliotecile vor fi inventariate, întocmindu-se un tabel cu toate cărțile aflate în ele și vor fi conservate în conacele respective. Tabelul va fi trimis Comitetului Central de Expropriere care va dispune.

c). Lucrurile de artă (tablouri, covoare, diferite instrumente muzicale, precum și alte obiecte de artă) se vor depune în păstrare la muzele, pinacotece sau expozițiile permanente locale, iar în lipsa acestora vor fi depozitate la reședința județului, într-un loc sigur, făcându-se tabel în care se vor trece toate datele necesare individualizării acestor obiecte și care vor fi trimise Comisiei Centrale.

În vederea aprecierii obiectelor de artă vor veni în localitatea dv. delegați ai Ministerului Artelor și Informațiilor.

d). Mobilierul de artă precum și toate obiectele de valoare istorică găsite în conace, vor fi conservate în cele mai bune condiții pe loc, în conacele respective, care de asemenea vor fi

apreciate la fața locului de delegații

Ministerului Artelor și Informațiilor.

e). Actele de orice fel, arhive, imprimări, toate corespondența ambalată și sigilate, să se concentreze la județ de unde vor fi trimise Organizației a C.C. al P.M.R. prin metoda specială.

3. Cu privire la conacele sau clădirile care servesc la exploatarea în felul plantatilor, procedura în felul următor:

Se va întocmi de urgență un tabel al

propunerii pentru utilizarea acestor conace sau clădiri ca: dispensare, școli, cămine culturale, cămine de zi, sedii administrative, case de cămine etc.

Tabelul va cuprinde:

a). Satul și comuna unde se găsesc conacele (clădirile) sau distanța până la satul sau comuna cea mai apropiată.

b). Numărul încăperilor și suprafața

separat și în total.

c). Clădiri anexe ca: magazii, suprafețe pentru grajduri și orice clădiri construite pe teren expropriat.

d). Dacă sunt castele sau clădiri cu valoare istorică, indicându-se starea și locul unde se găsesc.

e). Dacă au parcurs se va indica suprafața acestora precum și felul plantatilor.

Până la hotărârea Comisiei Centrale de Expropriere, nu se va da nici o destinație

conacelor care nu servesc scopurilor agricole. Bunurile - în afara celor arătate mai sus - vor fi inventariate și conservate cu grijă, urmând folosirea lor să se facă în scopul pentru care au fost propus conacul respectiv.

În cazul când s-a procedat altfel, se vor lua cele mai drastice măsuri pentru readucerea bunurilor în conacele de unde au fost preluate.

Toate aceste operațiuni se vor face în răspunderea Comitetului Provizoriu, care trebuie să dovedească permanenta grijă pentru bunurile populare.

Vor fi trași la răspundere toți cei care nu au venit sau contribuit într-o formă sau alta la realizarea bunurilor din conacul respectiv.

4. Punctul 2 alin. e și d, precum și punctul 3 al circularelor anterioare Nr.

valabile și se vor executa întocmai.

Comitetele Provizorii sunt răspundătoare de felul cum se va aplica prezenta circulară. În caz de obligate să raporteze modul de execuție în termen cel mai scurt.

Președintele Comisiei Centrale de Expropriere
Vasile Vasile
Ministrul Agriculturii

Tâlhăriile statului neocomunist

Facem publică lista "specialiștilor" (în agricultură și în jefuirea proprietății agricole) care au fost "improprietați" în comuna Băneasa, jud. Giurgiu, în speranța că cei puși să vegheze asupra respectării legalității în România se vor sesiza din oficiu.

Comisia județeană Giurgiu
pentru aplicarea Legii
fondului funciar
Nr. 298/24.01.1992

Primăria comunei Băneasa

Vă facem cunoscut ca prin Hotărârea comisiei județene adoptată în ședința din 2 decembrie 1991 s-a aprobat pentru persoanele prevăzute în anexa la prezenta constituirea dreptului de proprietate pentru suprafețele de teren prevăzute în dreptul fiecăruia pe raza localității dvs.

Punerea în posesie se va face de comisia locală pe sole, în extravilanul localității, din excedentul rezultat conform art. 20 și 95 din Legea nr. 18/1991.

Secretar,
S. Preotu

TABEL NOMINAL cu specialiștii pentru care s-a aprobat punerea în posesie cu teren arabil pe raza comunei BĂNEASA

ANEXA Nr. 1

Nr. crt.	Numele și prenumele	Profesia	Suprafața atribuită
1.	Ion Constantin	ing. agronom	10
2.	Bogu Octavian	ing. agronom	10
3.	Biucan Sorin	ing. agronom	10
4.	David Nicolae	ing. agronom	10
5.	Glavea Eugen	ing. agronom	10
6.	Ungureanu Constantin	ing. agronom	10
7.	Păpuș Nicolae	ing. agronom	10
8.	Strungaru Aurel	ing. hidro	10

9.	Ignat Constantin	ing. mecanic	10
10.	Averescu Nicolae	ing. agronom	10
11.	Pundra Emilian	ing. agronom	10
12.	Oancea Ion	ing. agronom	10
13.	Sârbu Chirița	ing. agronom	8
14.	Purcărea Dumitru	ing. agronom	9
15.	Chiriac Gheorghe	ing. agronom	9
16.	Iancu Maria	teh. agronom	4
17.	Lăzăruș Badea	teh. mecanic	4
18.	Danilov Tudor	economist	10
19.	Dinu Maria	ing. mecanic	10
20.	Tripa Petru	ing. agronom	economist
21.	Capățana Elena	economist	5
22.	Raifa Gheorghe	ing. agronom	10
23.	Oprea Georgeta	ing. agronom	10
24.	Nicolae Maria	ing. agronom	10
25.	Dorobantu Titel	ing. agronom	10
26.	Manolache Dărie	ing. horticol	10
27.	Mardare Ioana	ing. agronom	10
28.	Păduraru Adrian	ing. agronom	10
29.	Chelu Gelu	ing. agronom	9,5

30.	Dasclu Ion	ing. agronom	9
31.	Chirița Vasile	ing. agronom	10
32.	Chelu Maria	ing. agronom	10
33.	Marin Aurelian	ing. agronom	10
34.	Neacșu Ion	ing. agronom	10
35.	Mihăilescu Dragoș	ing. agronom	5
36.	Mirica Vasile	ing. mecanic	5
37.	Urse Traian	economist 10	10
38.	Gavrilița Mihai	ing. hidro	9
39.	Mone Marin	ing. hidro	10
40.	Stan Ilie	ing. agronom	10
41.	Gheorghian Petra	ing. zooteh.	10
42.	Stefan Maria	ing. agronom	10
43.	Neagu Gheorghe	ing. agronom	5
44.	Chiriu Ion	ing. agronom	10
45.	Simion Grigore	ing. agronom	10
46.	Zamfir Maria	ing. agronom	10
47.	Stăncuș Dobre	ing. agronom	10
48.	Pânsou Radu	ing. agronom	10
49.	Dinescu Ion	ing. agronom	10
50.	Paraschiv Gheorghe	ing. agronom	10
51.	Miron Mihai	ing. agronom	10
52.	Dinescu Mircea	medie veterinar	10
53.	Băsturea S. Constantin	ing. veterinar	10
54.	Pripon Nicolae	ing. mecanic	5
55.	Lungu Adrian	intreprinzator	10
56.	Stoicescu Titus	ing. agronom	10
57.	Văduva Mănciu	ing. agronom	10
58.	Filiș Victor	ing. agronom	10
59.	Ciubotă Gheorghe	ing. agronom	10
60.	Mihăilescu Gheorghe	ing. agronom	10
61.	Bran Florin	ing. agronom	10
62.	Saniciu Elena	ing. agronom	10
63.	Sandic Dumitru	ing. agronom	10
64.	Pop Gheorghe	ing. agronom	10
65.	Mihaila Marin	ing. agronom	10
66.	Păltineanu Ion	ing. agronom	10
67.	Hala Lucian	ing. agronom	10
68.	Oprita Georgeta	ing. agronom	10
69.	Moncea Petre	ing. agronom	10
70.	Stroie Daniel	ing. agronom	10
71.	Dumitrescu Paul	contabil	5

statutului comunist

MINISTERUL AGRICULTURII
Comisia Centrală de Expropriere
Nr. 86515 din 11 oct. 1949.

Comitetul Provizoriu Județean

Ca urmare a dispozițiilor anterioare date de Comisiunea Centrală de Expropriere, în legătură cu bunurile provenite de la fostii proprietari expropriați, prin aplicarea Decret. Nr. 83/1949, se va proceda imediat la străngerea și expedierea la București, în Ministerul Agriculturii, a următoarelor obiecte de origine și la ordine se găsesc, absolut fără nici un fel de excepție:

1. Toate covoarele de orice fel și orice mărime.
2. Toate armele de vânatoare care nu au fost expediate până în prezent.

3. Orice obiecte cu caracter pronunțat de artă ca: țesături, cioplitori, sculpturi, picturi, icone, bibelouri, desene, tapeturi, logografii etc.

4. Toate blănurile de orice fel, de damă și barbătești, toate rochiile confecționate din mătase serviete și geamantanele din piele, care constituiesc o valoare deosebită.

Selectarea obiectelor de artă se va face în colaborare cu responsabilul Secției de Inventar și Cultură, responsabilul de artă, în ceea ce privește lucrurile de la punctul 4, pentru a nu fi confuzie în aprecierea lor.

Restul lucrurilor de uz casnic și personal se vor repartiza, pe bază de proces verbal,

instanțelor cu caracter special (cămine de copii, creșe, azile de bătrâni, orfelinăte, spitale, dispensare etc.).

Se exceptează de la această repartizare lucrurile ce se găsesc în folosința Gospodării Agricole de Stat care fac obiectul expropriării agricole.

Obiectele menționate la punctele 1, 2, 3 și 4 vor fi trimise însoțite de un inventar detaliat, cu datele necesare individualizării lor.

Vă atragem atențiunea în mod serios că, Comisiunea Județeană de Expropriere rămâne direct răspunzătoare de executarea întocmai a dispozițiilor de mai sus, îngrijindu-se ca să nu se facă nici un fel de omisiune sau substituție de obiecte, cunoscând că orice abatere sau neglijență ce se va constata de Comisiunea de Expertiză va

fi aspru sancționată.

Obiectele de mai sus se vor trimite la București, pe adresa Ministerului Agriculturii, Direcțiunea Administrativă.

Președintele Comisiunii Centrale de Expropriere
Ministru
/ssi/ Vasile Vaida

Președintele Comisiunii de Stat pentru aplicarea Legii Sfatului Populare
Ministru

/ssi/ Teohari Georgescu
Președinte conformitate
Director
Gh. Pricop

Sacrificarea țăranimii pentru o idee tâmpită

Să nu scoatem în față pauperizarea țăranilor cu impozitul funciar! Legea mult disputată nu reprezintă decât o mică parte dintr-un scenariu pentru revenirea la colectivism. Este doar o metodă puțin modificată față de aceea utilizată la prima colectivizare, prin cote pe orice avere gospodărar. Acum nu se mai spune "cota", ci "impozit", dar, după cum am auzit toți, din explicațiile guvernărilor, calculele se fac în cereale la prețul stabilit de stat. Și, se înțelege, că în baza unei hotărâri de guvern se va stabili și forma de plată în natură, la recoltare. Iar dacă o hotărâre de guvern nu va da rezultatele scontate, sigur, se va iniția o lege similară cu Legea Săbotașului nr. 351/1945, care a fost de bază pentru "lamurirea" țăranilor de a se înscrie de "bună voie" în colhoz. Că nu altul a fost scopul Legii impozitului funciar ne-o dovedesc înseși declarațiile inițiatorilor și anume că este doar simbolic (citește: sperietoare), deocamdată, iar la buget se adună doar 150-160 miliarde lei, în 1994. Au uitat însă să spună că acest "mizilic" este peste ce adună statul, referindu-mă numai la cereale, prin utilizarea pretului de monopol. Dacă luăm numai diferența de preț de cca 200 lei/kg la cerealele cumpărate de stat, față de prețul de piață, pentru cca 7 mil. t adunate

la "fondul de stat" țăranii sunt păcăliți cu cca 1400 miliarde lei. Așa că ce mai contează 10% peste ce li se ia fără lege. Deci, în nici un caz scopul legii nu a fost unul economic, ci a fost "necesară" legea datorită rezistenței țăranilor la "tentativa" de recolectivizare. Cu toate că au fost presăși în toate felurile. Nu vorbesc de sicanarea cu punerea în posesie a pământului. Este bine cunoscută. Mă refer la lipsirea intenționată a țăranilor de unelte de lucru. Cum să crezi că vor guvernul și susținătorii săi redresarea agriculturii când numărul de tractoare, pe total economic, ajuns la jumătate față de anul 1989? În timp ce jumătate din producția națională de tractoare se exportă ca să avem valută. Pentru ce? Ca să importăm produse agricole? Dar chiar și așa, țăranii își înjugă vacile la plug pentru a nu rămâne pământul necultivat. Practica interzisă printr-o hotărâre de guvern recentă, dar în care nu se spune ce se să lucreze pământul dacă nu sunt mașini. Și chiar colectivă dacă s-ar face, vor răsară tractoare?

Cât privește subvențiile de cca 800 miliarde lei, anunțate pentru 1994, acestea nu vor ajunge la țăranii. După cum a ajuns nimic nici în anii precedenți. Amintiți-vă doar de trâmbețele subvenții

pentru irigarea a 2 mil. ha teren arabil pentru 1993. Și ce a rezultat? Se constata în toamna trecută că, de fapt, au fost irigate doar 700 mii ha din care 600 mii ha pe terenurile uniților de stat. Să fi fost o greșală de planificare de la simplu la de trei ori? Este posibil la acest nivel? Cum să avem încredere că irigarea promisă pentru 1994, de 2,5 mil ha, se va realiza? Nu este nici o îndoială că planul majorat se va realiza doar la cheltuirea banilor. Iar vinovați vor fi toți țăranii care nu vor să plătească apa din... Dunăre, chiar dacă au plătit și impozite. Vinovați vor fi găsiți că nu au păstrat instalațiile de udare ale CAP. De unde, se înțelege că se așteaptă ca țăranii să ceară reîntoarea în CAP chiar și pentru acest motiv. De fapt inițiativa a fost imediat după adoptarea Legii fondului funciar când, cu o grabă de neînțeles atunci, s-a adoptat și Legea asociațiilor pentru a fi nucleul noilor colhozuri. Și pentru că "idealul" muncii în colectiv a fost respins de țărani, nostalgiei socialismului s-au amănționat și au trecut la măsura de reprimare de genul celor de mai sus. Și vor mai urma și altele, atâta timp cât predomină la nivelul Puterii ideea tâmpită de socialism uman.

Ionel D. Strâmbu

Ulterior s-a constatat că utilajul e învechit, bun de fier vechi, că sunt necesare mari reparații la construcție și instalații, că de fapt unitatea nu face două parole și statul ar trebui să se scape de ea privatizând-o. Bună idee! S-a început o evaluare în care miliardele s-au făcut milioane, s-a întocmit o listă lungă, dar nu prea, cu noii proprietari: dl. ministru *Danșea*, secretarul de stat *Antohi*, ceilalți șefi de departamente și directorii din MAA. Pe listă s-au mai trecut cei de la județ în frunte cu prefectul, Direcțiunea județeană agricolă, directorul *Băncii Agricole*, firește, și se pare și alții: șefi de poliție, justiție, garda financiară. Toți erau dornici de curecani fripți și sarsanelă pline cu bani.

Dar chiar și cu astfel de "intreprinzători" lucrurile nu merg de la sine. Trebuie muncit ca să câștigi. Eminențele private, cu apucături rapace, dat fiind aportul important al firme *Avicola-International*, s-au gândit să mai ceară ceva miliarde "pentru consolidare", din cele repartizate la județ. Așa s-a făcut că banii în loc să ajungă la nea Ion și să cumpere un brazdar nou la plug, ceva sămânță sau o jumincă de lapte, au fost dirijați de marii diriguitori la *Avicola-International*, să se cumpere halate și bonete albe pentru muncitori, să-i plătească bine etc.

Să mai zică cineva că PDSR nu face restructurare, reformă și privatizare... Acum se înțelege de ce s-a respins de către Parlament metoda englezească MBO, care obligă ca privatizarea să se facă deschis prin cumpărarea de acțiuni de către toți salariații unității, nu numai de imbușații din ministere și de la județ.

Aciași exploatoarii ce ne-au jecmănit sub comunism, se zbat acum să acapareze, pe mai nimic, averea națională și să continue, ca "patroni", exploatarea popoului.

Deșteaptă-te române!

Ing. N. Marinuș

Hoție la drumul mare

Fondurile proprietății de stat și proprietății private sunt domeniul exclusiv al partidului relativ majoritar și al acoliților săi. Instanția FPP este la rândul său privată - cică autonomă - ca să poată face ce vrea fără să mai dea socoteală de enormele fonduri ce le manipulează.

Mai ciudate sunt cazurile concrete

"particulare", unele dintre ele constituind adevărate scandaluri.

Iată cum s-a privatizat *Avicola-International* Bacău: Această mare unitate era, înainte de 1990, "de protocol" și producea în principal curecani, piese anatomice pregătite cu tot dichisul pentru export la ambasadele străine din mai toată

Europa, meșcând valută frumoasă. Sigur că o astfel de pradă nu putea rămâne fără să fie adulmecată. Și a fost de către cea mai de soi protipendată din agricultură. Mai întâi s-a spus că pentru a merge bine în continuare. Parcă s-ar fi luat o frizerie oarecare de către șeful de salon! Bineînțeles Ministerul Agriculturii a aprobat imediat.

În vreme ce primarii CD sunt prigoniți, cei ai PDSR își fac de cap în tihnă

Am primit la redacție din partea dlui *Mircea Crăciunescu* o scrisoare prin care dezvăluie matrapazăcurile pe care le-a făcut și continuă să le facă primarul comunei *Daia*, județul *Giurgiu*, *Nicolae Zlotea*, ajutat în "lucrarea" sa de către prefectul județului, *Dan Nițulescu*, și de indolenta vinovată a Parchetului.

Astfel, primarul *Zlotea*, sprijinit de o clica de profitori parveniți, consilieri comunali, care îi sunt și rude - *Ion C. Ștefan* (var), *Cristea Nicolae*, *Său Ștefan*, *Ilie Țepurlu* (unchi) - s-a pus să-și bată joc de oamenii comunei distribuind pământurile nu după Legea 18, ci după bunul plac al său, al familiei sale și al altor înviați. În primul rând, nu a respectat principiul reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente. În comuna *Daia* au fost impropriate cu 200 de ha de terenuri 60 de persoane străine de comună. Și aceasta din pământurile cele mai bune și în pozițiile cele mai apropiate de sat, în vreme ce persoanelor de peste 80 de ani le-au fost lăsate loturile cele mai îndepărtate. Pe de altă parte, mulți dintre cei care au primit pământ pe nedrept nu locuiesc în *Daia* și nu se ocupă de agricultură. S-au înfruptat astfel din pământurile din *Daia* funcționarii de la prefectura *Giurgiu*, de la Direcțiunea agricolă, judecători, medici, ingineri, pe scurt, protipendada orașului *Giurgiu*, ba chiar și din *București*.

Dar primarul nu s-a mulțumit numai cu aceste abuzuri. I-a năpăstuit și pe unii conștienți care își cultivaseră pământurile care le aparținuseră înainte de colectivizare. Astfel, lui *Ion Părcălabu* i-a arat, în primăvara lui 1992, 0,5 ha însământate de acesta cu grâu, pentru a atribui terenul respectiv unor neamuri. Tot în primăvara lui 1992, i-a îngăduit lui *Dumitru Frâncu* să intre cu plugul în 3 ha aparținând Asociației agricole "Carol I", iar în 18 noiembrie același an, împreună cu șeful de post *Petre Brează*, a "asigurat protecția" tractoriștilor aduși de același *Dumitru Frâncu* să are încă 1,25 ha de grâu al aceluiași asociații "Carol I". Menționăm că asociația "Carol I" fusese înregistrată legal și era constituită din proprietăți deținute dinainte de colectivizare. De altfel, terenurile respective se află în perimetrul intravilan înca înainte de colectivizare. Lui *Paula Gheorghie*, primarul *Zlotea* i-a luat, în toamna lui 1992, un teren semănat cu grâu (repartizat acesteia de comisie), a mai pus 1 ha de ea și i-a dăruit lui *Dumitru Vacarus*. Toate aceste abuzuri au fost reclamate la Parchetul din *Giurgiu*, dar s-a aplicat, și în cazul lui *Zlotea*, metoda *Hrebenciuc*: nu a pătit nimic.

Și cum "cine-mparte, parte-și face", dl primar *Zlotea* și-a croit o mândrețe de moșie de 10 ha, din al mai bun pământ. De precizat

că primarul locuiește în *București* și, potrivit art. 18 al Legii 18, nu are dreptul la mai mult de 0,5 ha de teren. De fapt, s-a înscris singur pe Anexa 9, sprijinit discret de prefectul *Dan Nițulescu* prin oamenii săi.

Bun fiu, s-a bătut ca un leu pentru ca tatăl său să-și revină pământul pe vechiul amplasament, iar după ce s-a înscănat primar, a început un război împotriva asociației agricole "Carol I", ai cărui membri își uniseră averile deținute înainte de colectivizare. Pe de altă parte, interesele acestei asociații se ciocnesc cu cele ale înviaților *Dumitru Frâncu*. Și ce face prefectul și Parchetul din *Giurgiu*? Prigonește proprietarii asociației "Carol I", și așa păgubiți de fostul CAP, care le-a dărâmat casele și le-a smuls vile și liveze.

În 1993, exista la dispoziția primăriei o suprafață de 160 ha de teren care a fost închiriat (nu se știe cu aprobarea cui), urmând ca la recoltare, consilierii să constituie o comisie de supraveghere. *Zlotea* a supravegheat singur recoltarea și acum refuză să dea socoteală de banii luați din închirierea celor 160 ha, bani care nu se regăsesc în bugetul primăriei! Degeaba l-a somat Consiliul comunal să prezinte socotelile bugetului comunei, primarul *Zlotea* le știe pe ale lui. De asemenea, refuză să prezinte și situația terenurilor vândute în intravilan prin

incălcarea Legii 50/1991.

Dar *Zlotea*, deși se are bine cu justiția (încă), nu stă deloc bine cu dreptatea. Astfel, refuză să respecte hotărârile judecătorești definitive, păgubindu-i pe *Maria Dragomir*, *Tudor Gărbăneanu*, *Ion Părcălabu*, și *Ion Andrei*. Aceasta în vreme ce și-a pripocisit pe nedrept tatăl cu 2,5 ha pe lângă alte 4. Și tot în spiritul dreptății comuniste ce-l anima, a cerut subcomisii de impropritate din satele *Daia*, *Dăița* și *Ploporu* să elibereze procese verbale de punere în posesia în alb. În felul acesta au fost puse în posesie notabilitățile de la județ și din *București*.

Dar poate nelegiuirea cea mai mare a făcut-o prin încălcarea art. 40 din Legea 18, privity la reînființarea izlăzului comunal. Iășiind comuna de păsum, mulți s-au văzut silii să-și sacrifice vitele și așa putine la număr. În încheierea scrisorii, dl *Mircea Crăciunescu*, după ce însuși multe legi pe care le-a încălecat primarul *Nicolae Zlotea* și prefectul *Dan Nițulescu*, se întreabă câtă vreme îi va mai tolera în slujbe guvernul? Li răspundem că este aprocie sigur că astfel de specimene nu vor fi trimise la plimbare tocmă de către guvernul partidului care i-a adus la putere. Trebuie să vină altcineva să facă curățenie.

Dan Bănică

Istoria Partidului Național Tărănesc (XV)

Consiliul Dirigent (3)

Feudalitatea maghiară a creat de-a lungul atator secole acel climat politic și moral care a contribuit la firea dărză și tenace a ardelenului. Încestat într-o luptă continuă și în condițiile cele mai vitrege, firea lui s-a măslit, ceea ce i-a dat o concentrare sufletească, o adâncime de sentimente și o tărie de voință, adică elementele necesare unei rezistențe în fața opresiunii. De aici tenacele continuități ale ideilor care au constituit armătura intelectuală a ardelenilor și care le-a asigurat victoria de la 1 Decembrie 1918, iar desfășurarea evenimentelor pare o executare a programului fixat de Al. Papuș Harian în 1861. Ultimele rânduri din broșura lui Harian sunt o chemare anticipată pentru adunarea care a avut loc la 1 Decembrie 1918: "E bine să intrăm cu toții în Alba-Iulia pre poarta pe care intrase Mihai Viteazu în cetatea de la poalele munților de aur, ce răsună încă de vitezile lui Horia și Iancu!"

Odată idealul Unirii realizat, modalitățile concrete de integrare a națiunii române din Transilvania în Vechiul Regat ridicau serioase probleme. Două concepte agitau spiritele în acele zile: conceptul unei autonomii administrative și conceptul unirii fără condițiuni.

Ideea unei autonomii era comună tuturor minorităților naționale din Monarhia Habsburgică. Spre exemplu, acordul dintre cehi și slovaci, semnat în mai 1918, prevedea slovacilor o autonomie absolută. Evident, exista o mare deosebire între finuturile românești din Transilvania și Slovacia. Unitatea de limbă, de cultură, de spiritualitate făcea posibilă o autonomie administrativă, cu o Dietă a provinciei încadrată într-un stat unitar, dar cu o largă descentralizare administrativă.

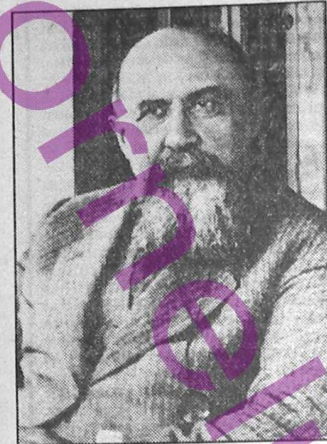
Punctul de vedere al lui Iuliu Maniu privind autonomia era într-o oarecare măsură valabil. Firea lui compănită întruchipă omul rezumativ și reprezentativ al spiritului ardelen așa cum s-a format de la părăsirea Daciei de Aurelian și până la ziua proclamării Unirii. Această fire compănită contrasta cu exuberanța meridională a regățenilor, ceea ce explică temerea lui și înclinarea spre autonomia administrativă.

Ideea, însă, a unirii, stăpâna în așa măsură spiritele și crease o așa de mare exaltare, încât făcea suspectă orice idee care ar fi putut să apară ca o reticiență la unirea necondiționată. Nu era o exaltare de moment, o explozie a unor sentimente produse de împrejurări; Alba Iulia era finalul logice al luptei pentru libertate dusă de românii din Monarhia Habsburgică. Ideea unirii se îngemănă cu ideea libertății naționale. Să ne amintim că o-

ferii români de carieră, cu totul străini de frământările politice, integrați severe discipline militare, formați în spiritul de fidelitate față de Monarhia Habsburgică, la prima chemare a Partidului Național Român s-au strâns în jurul celor care ridicaseră steagul libertății naționale, arătând ce adânc era sentimentul românesc. Ei au venit la Alba Iulia pentru a lichida un hotăr, nu pentru a menține o separație. "Vrem Unirea fără condițiuni" devenise un imperativ național.

Că să înțelegem dramatismul acelor momente și starea de spirit ce domnea este relevant următorul episod:

La Alba Iulia, la hotelul "Dacia" se făceau consfăturile Adunării Naționale,

NICOLAE IORGA

care redacta forma definitivă a deciziei de unire. Cineva răspundind zvonul că în acele consfătuiri se discuta autonomia și că noul stat să ia o formă federalivă, s-a produs o așa de mare agitație încât pareau a răzvătire împotriva Consiliului Național. În acel moment dramatic, o intonație, un gest, un cuvânt, nepotrivite ar fi putut avea consecințe incalculabile. Iuliu Maniu, însă, a salvat situația grație caracterului său.

Iuliu Maniu excludea impetuoșitatea, socotind-o ca o stare în care judecata pierde controlul, temperamentul rupând frâiele rațiunii. Adesea ceda spre a rena cu mai multă siguranță argumentarea, ceda pe un amănunt de redusă importanță și salva esențialul. Sub un surâs împăciuitor evita exteriorizările teatrale; în fond, ideile se nuanțează după temperamentele care le servesc. Lăsând să se

înțeleagă că străduința Consiliului Național era să afle o formulă în care imperativul Unirii se încadra unei faze tranzitorii, a explicat rostul unei autofinanțatorii, a explicat rostul unei autofinanțatorii, a explicat rostul unei autofinanțatorii sau o avea pregătită și o ținea tainic în rezervă?!

Alexandru Vaida Voievod susținuse ideea Unirii necondiționată, dar cedase și de acceptare punctul de vedere al lui Maniu, anume o largă autonomie în cadrul noului stat. Și ceilalți susținători ai Unirii necondiționate au ascultat, pronunțând-se în fața Adunării Naționale formula "autonomie provizorie". Se dădea astfel acelei mase naționale sentimentul că i se interpretase cu fidelitate propria ei voință. Împasul fusese trecut și Consiliul Dirigent urma să activeze complet independent de guvernul din București, în afara de Ministerul de Externe și de Război. În ceea ce privea Ministerul de Finanțe, situația nu era precizată.

Se puneau însă întrebări: românii de dincolo de Carpați dispuneau ei de cadre necesare spre a acoperi necesitățile acestor provincii? Era o periculoasă disproporție între numărul restrâns de intelectuali și imensele nevoi cerute de organizarea unei administrații românești.

Consiliul Dirigent era format din cei mai de seamă români; n-aveau însă nici o pregătire spre a face față răspunderilor pe care și le asumaseră. Cel care intra devăz era fost la înălțimea situației noi și a dat dovadă la Conferința Pacii, Alex. Vaida Voievod, a luat conducerea Afacerilor Externe și a Presei.

Problemele care se puneau Consiliului Dirigent erau deosebit de grele și de maximă urgență. Soluțiile ce se impuneau cereau timp, iar românizarea imediată era o condiție prealabilă la noua ordine de stat. Administrația toată era alcătuită din funcționari unguri, neînduplecați vrăjmași ai ideii de stat românesc. Imediat după constituirea Consiliului Dirigent, cea mai mare parte dintre ei au demisionat. Este adevărat că serviciile administrative au suferit, dar au scutit Consiliul Dirigent să instituie prin hotărâri arbitrară românizarea administrației.

Problema învățământului secundar era mult mai grea din lipsa de elemente locale. Existau în total trei licee românești: la Brașov, la Beiuș și la Caransebeș, însă toate cu un admirabil corp profesoral. Mai existau două seminare: la Blaj și la Sibiu. Foarte mulți preoți de țară își făuseră studiile universitare la Viena sau Roma, întorcându-se la viața omilor de la sate cu doctorate în litere și filosofie și fără îndoială că orice

român care își luase un doctorat ar fi putut să devină profesor universitar, dar i se cerea ca în prealabil să se maghiarizeze. Spre cinstea lor, foarte pușini renegați au recrutat ungurii dintra români.

Deci, cum se puteau acoperi necesitățile a douăzeci de licee românești care trebuiau create, într-un moment când nici Vechiul Regat nu mai dispunea de un număr suficient de profesori de liceu? De asemenea, o universitate românească trebuia să ia locul celei ungurești la Cluj. Pentru aceasta, Consiliul Dirigent a făcut apel la N. Iorga, Vasile Părvan și alți profesori spre a le cere sfatul în vederea creării unei universități românești la Cluj. La început, Consiliul Dirigent se gândise să formeze corpul profesoral al Universității din Cluj din elemente locale. Și chiar s-au făcut unele numiri, dar total necorespunzătoare, la care Nicolae Iorga și Vasile Părvan au reacționat în mod violent, împiedicând Consiliul Dirigent să facă o universitate caricatură; datorită lor, universitatea românească din Cluj nu a fost mai prejos decât cea maghiară. În 1925 era cea mai bună universitate din România, datorită acelei prorii idealiste a regățenilor pentru Ardeal, Marele speolog Racoviță renunță la locul cel mai avansat la Universitatea din Paris, spre a deveni profesor la Universitatea din Cluj.

La greutățile inerente substituiri administrației maghiare cu una românească, fără ca Consiliul Dirigent să aibă elemente pregătite, se mai adăuga și rezistența vechilor funcționari, care erau convinși că totul era doar un provizorat. Printr-o intensă propagandă, populația maghiară din Transilvania i se întreceau absurde speranțe, creând o stare de spirit, convinsă că sabotând realizarea administrației românești va aduce un argument în favoarea tezei susținute de unguri la Conferința Pacii.

Încercarea administrației maghiare cu cea românească s-a dovedit a nu fi o întreprindere ușoară. Haosul care se crease în Ungaria începând de la 1 noiembrie, devenise total în Transilvania și celelalte provincii românești, după 1 Decembrie. Bătrânul Pop de Băsești a fost asasinat de bande de soviniști, o lună după Adunarea de la Alba Iulia și mulți alți români au căzut victime după votarea Actului Unirii. Este o dramatică dovadă că opera de instaurare a autorității românești nu a fost deloc ușoară. Ori câte critici s-au aduce gesturilor Consiliului Dirigent, nu se poate nega rezultatul obținut: în câteva luni, administrația românească era o realitate impunătoare.

Senator Adrian Sârbu
- va urma -

Confrontări între țărani români și ocupantul sovietic, în anul 1946

Trupele sovietice care au invadat România după august 1944 s-au comportat ca niște hoarde de ocupație puse pe jal și crimă.

Țăranii români, în majoritatea lor simpatizanți PNȚ, dovadă fiind votul masiv pe care l-au dat acestui partid la alegerile din noiembrie 1946, au dus greul luptei împotriva Armatei Roșii, simbolul instaurării comunismului.

Confrontări dintre țărani români și soldații sovietici au avut loc și la Bărsana, județul Maramureș.

Intr-un Raport din Dosarul 635 al Direcției Generale a Poliției, la fila 35, se prezintă tragedia unor țărani maramureșeni supuși samavolnicilor trupelor sovietice. Incident care nu a fost dat publicității la vremea respectivă.

În 7 sau 8 ianuarie un soldat rus, împreună cu un dobrovolț (voluntar) ucrainean, au încercat să fure un porc de la un țăran român din comuna Bărsana, județul Maramureș, plasa Slatina. Prinși în fapt, au fost alarmați vecinii, care au sărit în ajutor, au dezarmat pe cei doi intruși, i-au bătut și apoi i-au făcut scăpați. Reînțorși la unitatea lor din Slatina, au povestit cum țărani români din comuna Bărsana s-au răscolit contra armatei sovietice, i-au dezarmat pe ei și numai prin fugă au putut scăpa cu viață. Comandantul unității din Slatina a trimis un pluton din armata sovietică, înarmat cu arme automate, pentru a reprimă (așazisa) răscoala din comuna Bărsana. Țăranii români din Bărsana, înarmați cu securi și cu furci, au format o patulă de

cățiva oameni pentru a împiedica o eventuală incursiune pe neașteptate a soldaților ruși, știind că aceștia vor încerca să se răzbuie. Plutonul sovietic venit pentru a reprimă presupusa răscoala, a înconjurat casele în care erau țărani, cățiva din soldații sovietici au barat ușile și ferestrele și au secerat prin uși și ferestre, cu gloanțe, oamenii adunați în case. Rezultatul a fost: 4 țărani morți și mai mulți grav răniți, între care și șeful de post din Bărsana, care a avut abdomenul ciuruit de gloanțe și a fost dus în spitalul din Sighet.

Autoritățile civile, împreună cu cele militare române (grănicerii) și autoritățile militare ruse din Sighet, au făcut ancheta. Au fost ascultați cei 20 de țărani sub stare de arest din comuna Bărsana, ținuți în-

chiși de către plutonul care a provocat vărsarea de sânge, apoi la fața locului au fost ascultați și țărani rămași liberi.

Că rezultat al anchetei, cei 20 de țărani arestați au fost lăsați liberi (pană când?) și au fost, în schimb, arestați 4 ofițeri sovietici (formal?)

Autoritățile au interzis orice publicitate în jurul cazului și se încearcă netocirea afacerii.

Astfel de evenimente tragice în care armata sovietică se manifestă ca o forță brutală, de ocupație, au fost numeroase. Țăranii români au dus greul luptei pentru a părea valorilor tradiționale românești împotriva hoardelor bolșevice.

Ionuț Teodorescu

Documentele vorbesc:

Basarabia, pământ românesc

Prin tratatul din 25 Mai 1812, Turcia cedase Rusiei Basarabia, deși nu avea nici un drept asupra acestui teritoriu, deoarece capitala (Iai) (convențiile) nu-i confereau decât un drept de suzeranitate. Aceasta însemna că Principatele Române aveau guvern propriu, dar nu dispuneau de o autonomie completă. În nici un caz Turcia nu putea dispune de teritoriul românesc.

La data răpirii acestei provincii, fiindcă a fost un act de răpire, pe teritoriul dintre Prut și Nistru nu exista populație rusească. Ocuparea cu forța a teritoriilor românești nu a însemnat decât un nou pas în direcția Dardanelor, în vederea expansiunii rusești spre Marea Adriatică și Marea Egee.

Odată cu venirea rusilor pe teritoriul răpit din trupul Moldovei, se începe politica de desnaționalizare forțată. Pe data de 29 Februarie 1828, țarul Nicolae a interzis limba română în administrație și, treptat, a deslănțuit un regim de teroare asupra Românilor.

În schimb, basarabienii, împotriva tuturor măsurilor represive, au refuzat să renunțe la limba, credința și obiceiurile strămoșești. Pentru a proba vigoarea populației românești și hotărârea de a rezista, sunt suficiente și azi câteva mărturii ale reprezentanților autorității rusești.

În anul 1827, Timcovsky, guvernatorul rus al Basarabiei, înaintează lui Palen, Guvernatorul general de la Odessa, un raport în care se spune:

"Provincia Basarabiei se compune din două categorii de locuitori: Moldovenii indigeni și vagabonzii care au fost aduși în diferite rânduri și a căror moralitate nu s-a schimbat".

Căpitanul de Stat major, A. Zasciuk, în cartea sa, Basarabia (1862), a scris: "Moldovenii sunt elementele autohtone ale populației acestei provincii".

Afanasie Ciuhbinsky, în lucrarea lui, "O călătorie în sudul Rusiei" (1863), după ce arată că străinii veniți de peste tot exploatează în mod barbar pe țăranul român, spune printre altele că "prosperitatea Basarabiei este numai pe hărțile și-nările de seamă ale administrației, iar Moldovenii nu pot învăța să scrie și să citească deoarece limba română este interzisă și nu se găsesc amatori pentru limba rusă, ca Basarabia este o mină de aur și Rusii socotesc mai avantajos să aibă aici funcționari. Mărturisesc deschis că înainte de a vedea Basarabia, nu știam că populația locală, în afară de un mic colț din nord, unde trăiesc Rușii, în afara de câțiva

coloniști și 70.000 de ruși dispersați în provincie, este formată din moldoveni care nu știu deloc limba rusă și căroră această limbă le este impusă de poliștii patrioți cu knutul (biciul) și rușerea dinților".

P.P. Soroca, în Geografia Basarabiei aprobată de Ministerul Educației (1878), scrie la pagina 80: "Moldovenii formează masa principală a populației, aproximativ trei sferturi".

P. Batiushcoff, în lucrarea despre Basarabia, scrisă în 1892, spune că "Basarabia este departe de a fi rusă atât prin limbă, cât și prin viață, iar foarte mulți din locuitorii privesc suspinând spre Prut".

L. Casso, Ministrul Învățământului din Rusia, publicând lucrarea "Rusia la Dunăre" cu ocazia unui secol de la răpirea provinciei, recunoaște: "Anuarul Rusiei editat în 1910 de Comitetul de Statistică al Ministerului de Interne, nu menționează națiunea moldavă cu toate că ea formează mai mult de jumătate din populație". Prin aceasta se dovedește falsitatea datelor cuprinse în statisticile oficiale ale statelor ce urmăresc să subjugă alte populații.

La pagina 226 din aceeași lucrare găsim o relatare demnă de un om corect care, deși făcând parte din conducerea Rusiei, a

subliniat cu probitatea omului de știință, fapte ce nu pot fi contestate:

"Populația rurală a acestei provincii mărghine se nu s-a schimbat în ultimul secol (adică de când a fost răpită) și a trăit în Basarabia în aceleași condițiuni economice ca și moldovenii de dincolo de frontiera noastră".

Astăzi putem încă găsi la această populație aceleași trăsături ale caracterului național care au fost observate atât de Ruși, cât și de străini (Cunitzki, Zucher și alții), care au cunoscut Basarabia imediat după anexare: ei admirau plăcuta simplitate a Moldovenilor, curajul de a înfrunta moartea și devotamentul față de conducătorii lor.

Toate afirmațiile administrației sunt primite cu încredere de țăranul român. Aceasta se datorește faptului că de pe timpul când strămoșii lor, Dacii romanizați, ocupaseră teritoriul dintre Carpați și Nistru, numit în antichitate - Soltiduo Getarum - ei au cunoscut multe administrații.

Ei (poporul basarabean) a suferit mult de tot, într-un timp relativ scurt; incurșul de bașbuzeucilor, opresiunea ispravnicilor (prefecților), ale arendașului grec și cărciumarului evreu.

Cicerone Ionițoiu

Restaurația imperială în Basarabia, consecințele și învățămintele ei (II)

Incompetența, naivitatea sau trădarea guvernărilor de la București au dus la ratarea unei șanse istorice - poate unica

De această tragedie a poporului român în Basarabia sunt vinovați nu numai rădătorii care cu perfidie i-au inoculat unui popor derutat de propaganda rusească și

PAN. HALIPPA

morat de cruzimea neomencască a ocupanților idei aberante despre sine și despre stilul pe care trebuie să-l urmeze, ci și noi, din România. Noi, adică guvernânții și instituțiile statului român. Și chiar și vinovați decât cei de peste Prut pentru ne aflăm la noi acasă, după Revoluția din decembrie, când nu mai suntem datori, așa cum fusese regimul comunist, să ne supunem Moscovei. Or, cum s-au ocupat guvernânții noștri de Basarabia? Exact în timp ce pericul comunist rus trozeva din toate cheieturile, președintele Ion Iliescu, guvernul României condus de Petre Roman și ministrul Afacerilor Externe Adrian Năstase cheiau cu Rusia noul tratat de prietenie în Basarabia și celelalte teritorii românești numai că nu erau apărute dar nici nu erau pocate. Și aceasta, cu toate că înseși forțele rusești de atunci erau nevoite să punge Pactul Molotov-Ribbentrop care

permise Rusiei sovietice să ocupe teritoriile românești în vara anului 1940! Cum să caracterizați o asemenea conduită politică? Incompetență? Trădare? Indiferență care i-a fost resortul, nu începe inițială ca această gafă nu este străină de ceea ce s-a întâmplat ulterior în Basarabia și ca un asemenea act este suficient pentru a descalifica iremediabil un om politic.

Apoi, aceleși autorități de la București nu s-au priceput să valorifice în mod adecvat, în fața Moscovei și a comunității internaționale, denunțarea pactului amintit de către URSS, mulțumindu-se să dea o declarație amemică. De aici a rezultat o situație cel puțin bizară: pe când pentru țările baltice, și ele victime ale aceluiași pact, efectul alipirii lor la fosta Uniune Sovietică a fost anulat, revenindu-se la *statu quo ante*, în cazul Basarabiei și al Bucovinei de Nord nu s-a întâmplat același lucru, cum ar fi fost logic.

De asemenea, când Mircea Snegur, trimis în misiune informativă la București (unde o fi fost SRI-ul nostru?) perora, inclusiv în Parlamentul României, unde era primit cu aplauze îndelungate, despre înrădirea celor din stânga și din dreapta Prutului, guvernânții noștri i-au ținut isonul și au adoptat politica pașilor mici de apropiere a celor două state românești.

Când, în august 1991, în împrejurări deosebit de favorabile pentru afirmarea idealului reîntregirii, Mircea Snegur a proclamat independența Moldovei de peste Prut sub sceptrul său, Bucureștii s-a grăbit să-i cauzioneze fără nici o rezervă manevra. Mai mult decât atât, în naivitatea lor guvernânții noștri au ridicat această eroare politică patentă la rangul de succes diplomatic.

Și de data aceasta, ea și atunci când ne-am referit la Basarabia, întorcându-ne cu gândul la evenimentele din anul 1918, când a fost realizată România Mare, nu putem să nu menționăm cât de mult ar fi contat, ca la conducerea statului român și a mișcării de eliberare națională să-au aflat oameni de calibrul regelui Ferdinand, Ionel Brătianu, Alexandru Marghiloman, Iuliu Maniu, Vasile Goldiș, St. Cicio-Pop și alții ca ei care s-au dovedit capabili să fructifice împrejurările favorabile.

Convingându-se prin interpuși lor Snegur

și ceilalți că autoritățile de la București nu sunt capabile să proclame răspicat drepturile istorice și juridice ale României asupra Basarabiei și celorlalte teritorii românești cotropite, forțele nostalgice imperiale rusești și unele, lor au trecut la desfășurarea nesăturată a acțiunilor de subminare economică, de corupere a sentimentului național și de intimidare a manifestărilor unioniste din Basarabia. Concomitent, aceste forțe au recuperat treptat toate posturile-cheie care după 1988 trecuseră în mâna patrioților români.

În aceste condiții, la care trebuie adăugate fraudele inevitabile într-un regim corupt, rezultatul alegerilor din 27 februarie anul curent și ale falsului sondaj de peste o săptămână nu puteau fi altele. Aceste rezultate ne îndepărtează - să sperăm, doar trecător - de realizarea idealului național unionist. Dacă frații noștri basarabieni au circumstanțe atenuante pentru această înfrângere, din păcate noi, cei din țară, nu ne putem prevala de așa ceva. Chestionându-ne asupra cauzelor greșelilor clasei politice guvernante din România în problema Basarabiei, trebuie să observăm că originea lor se află în reziduurile de sorginte comunistă din mentalitatea acestei clase. Or, din perspectivă cominternistă, chiar atenuată, este imposibilă adoptarea unei politici integral conformă interesului național și adevărului istoric în problema Basarabiei și a celorlalte teritorii românești acaparate de fosta Uniune Sovietică.

Trebuie să ne asumăm cu responsabilitate greșelile trecutului și să abordăm cu luciditate viitorul

Ar fi însă de neiertat dacă din cele întâmplate și din situația la care s-a ajuns, concluzia pe care am trage-o ar fi resemnarea. Locul resemnării trebuie să-l ia analiza lucidă a situației și asumarea greșelilor comise. Mă îndoiesc însă că guvernânții noștri sunt capabili să-și recunoască erorile. Însă fără această asumare este sigur că greșelile trecutului se vor repeta.

Prima concluzie pozitivă de tras ar fi că, fiind în joc un interes național major, Puterea

actuală trebuie să admită că strategia noastră în problema Basarabiei și a celorlalte teritorii românești ocupate trebuie elaborată și realizată împreună și în acord cu toate forțele politice din România. Cu atât mai mult cu cât, așa cum spuneam, în această chestiune Puterea suferă de o infirmitate congenitală. La rândul ei, opoziția este datoră să nu lase Puterea actuală să decidă de una singură într-o chestiune atât de importantă, riscul fiind repetarea greșelilor trecutului.

Al doilea aspect care trebuie lămurit este acela al ajutorului acordat Basarabiei. Este de dorit ca el să fie acordat în continuare în împrejurările actuale? Răspunsul nu poate fi tras atât de ușor pe cât s-ar părea, iar reacțiile emoționale nu-și au rostul. Presupunând totuși că acest ajutor este bine să fie menținut, în acest caz trebuie judecat temeinic, în ce condiții. Guvernului, organizațiilor neguvernamentale, particularilor? În nici un caz nu se mai poate accepta situația de până acum când banii țării au slujit întârrii grupului kaghebistă-moscovit de la Chișinău, care i-a folosit nestingherit pentru a cultiva romanofobia în rândul populației locale. În legătură cu acest detaliu, comic dacă n-ar fi dureros, din nou se pune întrebarea la ce este bun SRI-ul dacă nu s-a dovedit în stare să prevină guvernul că banii țării oferiți Chișinăului sunt cheltuiți în scopuri antiromânești?

În sfârșit, cred că din cele întâmplate în ultima jumătate în Basarabia se cuvine să ne amintim că porocul îi ajută numai pe cei iscusitiți și tari, pe cei hotărâți și gata de sacrificii atunci când este vorba de interese naționale. De aceea, la oosit momentul să nu mai amânăm trecerea hotărâtă la reconstrucția morală și materială a României. Fără această reconstrucție, țara noastră nu poate fi un centru de atracție pentru românii risipiți prin lume, iar România nu poate impune respect vecinilor și celorlalte state. Numai în aceste condiții ne putem aștepta ca, și în ceea ce privește poporul român, să se implinească principiul naționalității raportat în lume acum circa un secol și jumătate.

Gheorghe Vlăsceanu

Sfântul Gheorghe - semnificații religioase și populare

„Ziua de 23 Aprilie este una dintre sărbătorile din ciclul Pașcal (ciclul Pașcal cuprinde perioada de la Lăsată Secului pentru Sfințele sărbători ale Paștelui, până la ROSALI, cunoscută și sub numele popular de Dumnică Mare) cu cele mai multe semnificații. Acestea sunt de natură religioasă și populară.

Sărbătoarea de la 23 Aprilie anunțeste, an de an, credincioșilor că pe vremea împăratului Dioclețian, Mucenicul Gheorghe, mărturisitor al Mântuitorului a fost degradat din armata al cărei șef ajunsesse și supus unor chinuri incredibile. Din toate a ieșit nevătămat, cu fața luminată de o aureolă dumnezeiască. Impresională de credință sa ne zădărnicea, soția împăratului a început ea însăși să creadă în Isus Hristos. Aceasta a spus și mai mult mânia împăratului, care a reurs la măsura extremă (dar la modă în acea perioadă) de luptă acerbă împotriva creștinilor, poruncind ca soția sa și Mucenicul Gheorghe să fie decapitați.

Vitejia de arme a Sfântului, demnitatea cu care l-a mărturisit pe Hristos și cu care a înfruntat moartea, au constituit arhetipul portretistic al multor icoane, mai vechi sau mai noi, în frescă, pe lemn sau pe sticlă, pe hârtie ori pe pânză, constituind tema predilectă pentru pictorii nativi sau consacrați. Aceste realități au făcut ca Sfântul Gheorghe să fie ales patron (sfânt protector) al multor biserici, familii și chiar orașe, fapt ce a condus (ca și în cazul celorlalți sfinți) și la sărbătorirea celor ce poartă acest patronim. Nu sunt uzi și nice morții, în memoria cărora în această zi se fac pomeni, se îngrijesc și se tămăduiește mormintele etc. Trebuie remarcată funcția de început a zilei, care în raport de data la care cade Paștele prefigurează sărbătorile Pașcale (se înțelege după Lăsată Secului).

În privința semnificațiilor populare, ele sunt numeroase și se remarcă pe principalele coordonate ocupaționale ale poporului nostru. Pe plan vegetațional, „Sângiorzul” (denumirea populară a sărbătorii) reprezintă începutul anului agrar, al reînvierii naturii, al „pomirii” muncilor agricole. În sate din Moldova, din nordul până în sudul Transilvaniei, cel mai harnic gospodar, de fapt cel ales de obște să iasă primul la arat, era sărbătorit fie în ziua de Sfântul Gheorghe, fie la o dată apropiată, printr-un ceremonial, deosebit de plin de simboluri. Participa întreaga colectivitate sătească.

Numit „Tânjaau”, „Boul instruat”, „Plugarul”, „Boul Sângiorzului”, „Udătorul”, „Alegerea Craiului” îmbina ritualuri de

asigurare a fertilității cu cele de ierarhizare și justiție socială în contextul structurilor tradiționale.

În cadrul obiceiurilor pastorale, reprezintă tot un debut, inaugurarea anului pastoral, când

oile se dădeau la cioban (aproape fără excepție în toată țara). Orice început trebuia marcat prin diverse practici rituale, în cazul „Sângiorzului” fiind vorba de un sistem ritologic complex, de natură cultuară. La elementele componente ale gospodăriei: la porți, la uși, la ferestre, la stâlpii casei, la foișor, dar și la grajduri, la oborul oilor și chiar pe coamele animalelor, la fântâni se puneau ramuri verzi de salcie, manecătoare, iugăstru, rug de trandafir, plop, fug, stejar (după esențele predominante în zonă). Ele cuprindeau, așadar, tot spațiul deschis sau închis al gospodăriei, ceea ce constituie o dovadă în plus a rolului de nucleu polifuncțional, pe care gospodăria și locuința îl jucau în întregul mod de viață al românului.

În unele zone din țară, alături de aceste crengi ori independent de ele, se puneau brazde de iarbă. Atât unele, cât și celelealte erau lăsată până se uscau, cu alte cuvinte până mergeau de moarte bună. Cu cât ponderea creșterii animalelor era mai mare, cu atât obiceiurile erau mai numeroase, deoarece în mentalitatea populară, ele aveau rol apotropaic și augural,

fiind puse atât pentru sănătatea oamenilor și animalelor indispensabile țărânelor român, a cât și pentru ca animalele productive să fie cât și pentru ca animalele productive să fie ferite de furia „strigoacelor” și a „ielelor” care ar fi putut lua „mana” lăptelui.

În aceeași credință, în ajunul, în zorii sau în seara de Sfântul Gheorghe, în satele românești se aprindeau focuri rituale în gospodării, pe ulițe, pe dealuri, cuprinzând întreg spațiul așezămintelor respective. Cu această ocazie, se afumau pomii, adăposturile pentru animale etc. În multe părți ale țării, focurile rituale completau funcția apotropaică și propitiatoare a ramurei verzi, fiind făcute tot în scopul înlăturării de pe lângă case a „strigoacelor” și a altor forțe malefice, care ar fi putut lua „mana” lăptelui. Este vorba de o străveche credință, întâlnită la multe popoare europene, privitoare la rolul purificator al focului. Este foarte adevărat că la nivelul întregii țări, frecvența focurilor rituale din ziua de Sângiorz era mai mică decât aceea a focurilor care se aprindeau în ziua de Lăsată Secului, Măciniei (9 martie), de Bunăveștire (25 martie), de Paște, Înălțare etc. Fie că este vorba de ramura verde, de focurile rituale ori de alte obiceiuri, erau norme și tabu-uri bine determinate, după care se conducea întreaga comunitate rurală, nerespectarea lor putând aduce mari prejudicii familiei respective.

Exista, de asemenea, credința aproape generalizată pe țară, conform căreia în noaptea de Sfântul Gheorghe „jucau comorile”; se presupunea că în anumite locuri apar flăcări, prevestitoare de comori. Nu rare au fost situațiile în care, în trecut, se ajungea la conflicte dramatice între săteni, care în această noapte își căutau norocul.

Se considera că în această noapte, cerul se deschide pentru un moment, iar oamenilor, care pot surprinde această clipă unică (repetabilă în fiecare an) li se vor împlini toate dorințele.

Desigur, în satele românești au fost și mai sunt încă surprinse numeroase alte practici și obiceiuri ocazionate de această zi aflată la granița dintre două mari anotimpuri: iarnă și vară, deoarece Sângiorzul trebuie privit și ca un sfârșit, sfârșitul sezonului hibernal. O foarte frumoasă legendă populară, publicată de Simion Fl. Marian, ne povestește că Sângiorzul având cheile raiului ”închide iarna și deschide vara, în timp ce Sămnedru (Sfântul Dumitru) închide și deschide iarna”.

Monica Budiu

și vin; 7) Săvârșirea slujbei dumnezeiești în limba națională, vie; 8) Lăsarea liberă a comunității și 8) Lăsarea liberă a comunității și stiat în calea oricăror discuții ce s-ar putea de-a lungul timpurilor pentru aprinderea celor două mari Biserici; ortodoxă și greco-catolică. Creația numelor de creștină și de creștină are o vechime neschimbată.

Românii din Transilvania au fost prima în mod persuasiv de a trece la credința romano-catolică, atât de către regele „apostolic” prin administrația lor, cât și de către misionarii catolici. Aceasta se încercări de unire se întese în timpul împăratului Leopold I (1692-1697) și continuă (desăvârșindu-se) în timpul Mitropolitului Antonie Anghel (1691-1713). La 7 octombrie 1698, în Alba Iulia Mitropolitul dimpreună cu 38 protopopii, semnează un manifest prin care se declară unirea, condiționată, cu Roma.

Prin Sinodul de la Alba Iulia s-au aprobat următoarele credințe ale Bisericii romano-catolice: 1) Papa de la Roma este capul Bisericii creștine întregi; 2) Între rai și purgător; 3) Sfânta taină a Cumințării se face numai cu pâine nedospită (farină și 4) Sfântul Duh purcede atât de la Tată, cât și de la Fiul. La aceste patru puncte admise inițial, s-au adăugat și cele aprobate de Biserica Catholică în de cursul timpului: anume: 5) Dogma imaculatei concepții (în anul 1854) și 6) Dogma infirmității papale (în anul 1870).

Uniții au fost în număr destul de puțini. La recensământul din 1930, a rezultat aproape 8% din populația țării este greco-catolic (unit), deținând 12% din biserici cu 1594 de proști, 34 camine, 75 protoierei și 38 de funcționari administrativi. Pentru întinderea ei, din punct de vedere al suprafeței, Biserica greco-catolică este o biserică ortodoxă. Prin articolul 22 al Constituției din anul 1923 Bisericii greco-catolice s-a acordat întâietate față de celelalte minorități și a fost socotită drept Biserică Națională. Desființarea acestei Biserici românești de către comuniști și forțată cu ortodoxia a generat o seamă de convulsii în momentul reînființării reverberându-se - peste ani - aceste convulsii de la 1698.

Nu trebuie să uităm, nici o clipă, că Biserica greco-catolică este o Biserică românească și că greutățile de astăzi nu fi, în final, depășite - existând mai multe lucruri care ne apropie decât care ne despărtează.

Silviu Dragă

Deosebiriile dintre creștinii uniți și cei ortodocși

Perioada zecilor de ani în care regimul comunist a prigonit Sfânta noastră Biserică a lăsat urme adânci asupra cunoașterii dogmelor creștine de către marele public. Degeaba foștii secretari ai partidului comunist așprind acum lumânări și bat cruci în Sfințele lăcașuri ale căror praguri nici prin gând nu le-ar fi trecut altădată, degeaba presa publică tot felul de știri (în general ”medite”) din și despre Biserică, degeaba tineretul simte ardent nevoia îndreptării către spiritual - dogmele, aride, rămân, în continuare,

foarte puțin cunoscute, apropierea față de ele presupunând oca disponibilizare necesară unor inițieri.

Vom căuta, foarte pe scurt, să arătam în primul rând care sunt deosebirile dintre cele două mari Biserici (de Răsărit și de Apus), subliniind apoi deosebirile dintre cele două Biserici naționale din România: Ortodoxă și Unită.

Diferențele care îi separă pe creștinii din Răsărit față de cei din Apus au fost concretizate în opt credințe de o mai mare însemnătate: 1) Guvernarea Bisericilor

particulare ale diferitelor țări de către Episcopi (ca moștenitori în egală măsură ai Sfinților Apostoli) prin sinoadele lor drept cea mai înaltă autoritate recunoscută fiind Sinoadele Ecumenice; 2) Mărturisirea că Sfântul Duh purcede din Tatăl; 3) Admiterea că doar Isus Hristos s-a născut fără păcatul strămoșesc; 4) Nerecunoașterea puterii clericilor de a ierta păcatele prin acordarea de indulgențe; 5) Botezarea în credință prin afundare în apă; 6) Primirea Sfintei Cuminecături sub formă de pâine dospită

“Ecce homo!” - “Iată omul!”

“Ce este omul?” - este întrebarea la care a încercat să răspundă senatorul PNȚCD - Arad, dl Ioan Alexandru într-o Conferință ținută în Sala festivă a prestigioșului liceu arădean “Moise Nicoară”.

De mii de ani, de-a lungul vremurilor - filozofi și cărturari, mari gânditori și poeți - au căutat să răspundă la această întrebare, omul, acest prezent încărcat de trecut și plin de un tainut viitor, este marea întrebare a lumii. “Ce este omul ca

să te gândești la el” (David Ps 8).

S-a afirmat că “omul este o făptură a lacrimilor” - Vergiliu, că “omul este umbra visului” (Pindar), sau că “omul este o făptură spre moarte” (Heidegger).

Senatorul Ioan Alexandru - oferă trei definiții omului:

1. “Păcatul meu este mai mare decât pot să-l port” - în om se trezește conștiința păcatului.
2. “Martorii învierii - dacă Hristos n-a înviat, atunci degeaba mai trăim că tot în

păcatele noastre ne aflăm” - mărturia Ap. Petru privitoare la învierea lui Isus Hristos.

3. “Comuniunea cu Dumnezeu” prin jertfa lui Isus Hristos, fiul lui Dumnezeu și învierea lui, prin biruința asupra morții și prin sfânt sângele lui curs pe crucea Golgotiei, ne sunt iertate păcatele. Aceste trei definiții formulate de dl senator PNȚCD și poetul Ioan Alexandru ne conduc la răspunsul întrebării “ce este omul?”. Isus Hristos este măsura tuturor

lucrurilor, este idealul omenirii. “Ecce homo!” - “Iată omul!” - cuvintele lui Pilat din Pont (evang. lui Ioan 19.5).

Dacă Dumnezeu sălășuiește în noi, dăruind noi, sensul afirmației lui Pilat din Pont nu se schimbă cu nimic: “Iată omul!”

ing. Tudoran Gheorghe

Lui Eugen Ionescu nu i-ar fi teamă de o judecată etică

Dispariția lui Eugen Ionescu ne îndeamnă să meditam la ceea ce constituie înșterirea cea mai de seamă a unui om mare și anume exemplaritatea sa. E un bloc de factori inseparabili: operă-atitudine-biografie. Din care decurge un model pentru noi și pentru cei de după noi. Un model, firesc, ideal, ce exclude supunerea, imitația. Un model ca un stimulator al libertății individului, capabil să împiedice să rătească, a o fertiliza.

Marele dramaturg a refuzat indiferența, aceea ipostază comodă, sub care se ascund, de regulă, nu doar mediocritățile, ci și interesele lor nu tocmai onorabile. Indiferența ca egoism și familiaritate. A preferat să se implice în suferințele semenilor, să analizeze răul pentru a-i smulge măștile sub care se complăce, să ia atitudine împotriva manifestărilor acestuia. "Sufăr ca un om de pe stradă, ca cineva din mulțime", a mărturisit Eugen Ionescu. Protestul său a fost unul existențial, spontan. L-a luminat dragostea creștină față de aproapele său, iar nu vreo ideologie. A socotit că ideologiile sunt forme de falsificare a omenească, capcane în care cade această. "Sistemele" cu pretenția unei explicații universale i-au repugnat: "Oamenii pe care-i cunosc au toți un sistem pentru a explica lumea și ceea ce se petrece acum îi cădește. Toți înțeleg și explică tot. Sunt îngerul din lume care nu înțelege nimic, ei toți au chei și șperacle. Toate sistemele sunt false. (...) Cu cât un sistem este mai bun, mai rotund, mai admisibil, mai verosimil, mai logic, mai coerent, cu atât e mai ireal, mai artificial". Spre deosebire de Sartre, a cărui simoasă "angajare" s-a pus frecvent în slujba sistemului marxist, autorul *Rinocerilor* a

foșt un "angajat" al propriei sale conștiințe, pe care a dezvăluit-o în toată dramatica ei frământată. O conștiință nuda, cu atât mai convingătoare, cu cât mai împovărată deangoase, îndoielei, spaime irezolvabile.

Indignat în egală măsură de fascism și de comunism, Eugen Ionescu a înțeles că ultimul reprezintă cea mai gravă primejdie vreme în care intelighenția occidentală se legăna în iluzia unei stângi izbăvitoare, suspectând orice critică la adresa cruntelor realități sovietice ca fiind o "provocare" a reacțiilor. A avut cutelanța a se ridica împotriva prejudecăților ei, nu lipsite de autoritate. A indicat natura "esențial conflictuală" a marxism-leninismului, care "proslăvește războiul final, catastrofa mondială". A lovit nu o dată cu țării tunătoare a vocii sale de om celebru în cortina de fier. A luat apărarea victimelor Gulagului, de câte ori a avut prilejul. A denunțat practica intoxicării cu propagandă a maselor dominate de un nucleu citic al unei exploatare ideologice: "Cum ar putea să nu fie adevărat, dacă s-a scris în ziare, e îngrozitor să știi că totul este ordonat de un mic grup care comandă, că tot ce e scris în ziare este dirijat conștient, apoi reluat inconștient de ceilalți, ca otrava e dată ca hrană mulțimilor".

Cu toate că a părăsit România înainte de război, pentru a-și dobândi gloria în Franța, căreia i-a adoptat limba. Eugen Ionescu n-a întors spatele țării natale. În cuprinsul campaniilor sale de civism și umanism, România nu era niciodată uitată. Înfirmând strămba învinuire a unor minți ideologizate de ieri și de azi, conform căreia exilații noștri anticomuniști n-ar fi decât niște renegați și apatrizi, și-a declarat, implicit și explicit, identitatea de român. Nu s-a mulțumit a-și evoca, în amănunt și într-o scriitură emoțională, anii agitați ai tinereții românești. A considerat de dator să se revolte împotriva dictaturii ceaușiste, să se îngrijoreze de soarta celor năpăstuiți de ea, să-i recomande lumii pe militanții anticeaușși de felul lui Paul Goma. I-a salutat pe vizionarii golani din Piața Universității. A recunoscut în Majestatea Sa Regele Mihai I pe suveranul legitim al României. Refuzul său de a deveni, după 1989, membru al unei Academii Române care nu s-a lepădat încă de epavele regimului totalitar, n-a făcut decât să-i peceatiască onoarea.

E oare de mirare că, în atari împrejurări, puterea comunistă l-a urmărit cu o rea voință ce s-a transmis și succesorii sale post-decembriști? Sub Georgehe Gheorghiu-Dej și sub Ceaușescu nu i se puteau juca piesele. Cărmuirea de azi s-a străduit să-l împiedice a-și revedea patria (i-a rezervat un tratament similar celui aplicat Regelui nostru!). Dar pot asemenea jalnice măsuri să aibă alt efect decât confirmarea măreției celor împotriva cărora se îndreaptă? Eugen Ionescu rămâne a scriitor-om pilduitor. De acolo unde se află într-o eternitate, nu ne îndoiim că nu se teme că i s-ar stîrbi prestigiul estetic prin supunerea sa la o judecată etică. Avocații "esteți" și "apolitici" ai compromisiurilor s-ar cuveni să se rușineze în fața acestei figuri ce, în poftida relativizării de sine, impresionante, pe care ne-a înfățișat-o toată viața, se apropie, impresionant de mult, de absolut.

Georghe Grigurcu

Limba noastră-i limbă sfântă!

Le facem cu "anglicismele" pe post de barbarisme?

Conform TV 5, de curând Academia Franceză a luat poziție fermă împotriva invaziei de "anglicisme" - cuvinte "importate" fără rost. Același lucru ar trebui să-l facă și Academia Română, cu atât mai mult cu cât acest fenomen proliferă la noi mult mai îngrijorător și pe arii mult mai extinse decât în Franța! De pildă: week end, staff, summit, team, number one, body guard, show, snack, pop-corn, hot-dogs, drinks, driver etc., etc., dar și "românizatele" a implementa, a realiza, oportunitate etc. Las la o parte (deși n-ar trebui deloc) faptul că toate aceste "anglicisme" sunt de fapt BARBARISME, căci ele nu fac decât să dubleze INUTIL cuvinte deja existente și cunoscute: sfârșit de săptămână, conducere, reuniune la nivel înalt, echipă, numărul unu, gardă personală, spectacol, gustare, floricele, crenvuți, băuturi, șofer sau jocheu etc. sau a introduce, a-și da seama (a înțelege), ocazie etc.! Ceea ce vreau să remarc în primul rând este că aceste "anglicisme", scrise ca în "original", nu mai respectă caracterul fonetic al grafiei noastre, de care - pe bună dreptate - suntem atât de mândri! Pentru a-l respecta, ar trebui să scriem așa cum pronunțăm, adică: uichend, samit, tim, nambâr uan, șău, draivăr, nenegiment etc. - conform procesului de asimilare care s-a produs în cazul multor alte cuvinte "importate": șut (shoot), șezlong (chaise-longue), foraribăr (Vorreiber), seif (safe), damigeană (dame Jeanne), muștiuc (Mundstück), renglotă (reine Claude), țigla (Ziegel) etc. Pentru a nu se contraveni acestui proces, trebuie îndreptată greșeala forurilor lingvistice care n-au protestat energic împotriva sistemului străin impus limbii române, acela de a se scrie într-un fel și de a se citi în alt fel, cum este - de exemplu - cazul cuvântului "service"! Mai gravă este, însă, "moda" de a pune în circulație "dubluri" absolut inutile și chiar dăunătoare, atât prin dificultatea scrierii, cât și prin dificultatea înțelegerii lor de către omul de pe stradă. De exemplu, de ce nu se folosește expresia românească "a ști cum să procedezi", înțelegă de toată lumea, ci i se preferă aceea pe care n-o înțelege mai nimeni "know how" (pe care francezii au tradus-o prin "savoir faire")? Abuzul de barbarisme - uneori din pur snobism - duce și la alterarea mesajului, ea în următoarea frază auzită la TVR: "REALIZAND, în timp, diferența dintre cele promise și cele trăite, alegătorii sunt profund dezamăgiți". Așa cum a formulat ideea redactora Dana DEAC, rezultă că "alegătorii au realizat această diferență", ceea ce este profund greșit! Și ce simplu și clar era să se spună: "Dându-și seama de diferența dintre cele promise și cele trăite...".

În consecință, așa cum anul trecut Academia Română a hotărât obligativitatea "noii" ortografii, tot ea ar trebui să ia atitudine, la fel de fermă, pentru curmarea acestei "invazii" de snobisme lingvistice care - departe de a fi o dovadă de civilizație - nu sunt decât pure BARBARISME!

Carnet plastic

Georghe Iliescu-Călinești, unul dintre vârfulurile recunoscute ale sculpturii românești contemporane

Aprilie 1994 este o lună foarte bogată în manifestări artistice. Somptuoasele saloane e Galeriei de Artă a Teatrului Național, pildă, în cadrul BIENALEI DE ARTE PLASTICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, reuneste sute de lucrări de pictură, sculptură, grafică și arte decorative semnate de artiști aparținând tuturor generațiilor și constituind o dovadă convingătoare a unei viltului înalt și susținut de creație în meniul artelor vizuale. La cel de-al IV-lea al acestei galerii - fără "superbul orgol" de a "se confrunța" cu floarea breslei cureștene, dar nici intimidat - GHEORGHE ILIESCU-CĂLINEȘTI, unul dintre vârfulurile recunoscute ale sculpturii românești contemporane, află în plină maturitate atare, se prezintă în fața iubitorilor de mos cu o expoziție reprezentativă. Pot fi

admirate (în fotografiile mărite) câteva dintre lucrările sale ridicate pe soclu, zeci de desene - cele mai multe depășind stadiul de studii în vederea transunerii în materiale durabile și, bineînțeles, un mare număr de sculpturi în lemn, piatră și bronz. Fost student al marelui sculptor și profesor Cornel Medrea, dar și adept al filozofiei brăncușiene ("La umbra marilor stejari nu crește iarba!"), în cele aproape patru decenii de intensă și neobosită activitate, artistul, atent la toate oscilațiile "pulsului" artistic (școli, direcții, orientări etc.), a reușit să-și găsească calea proprie și să-și afirme personalitatea. Deși, în prima perioadă de creație, a semnat numeroase și valoroase lucrări de factură clasică, tradițională, orientarea fundamentală - evidentă și-n expoziția la care ne referim - este cea de esențializare, de abstractizare, fapt ce i-a determinat pe unii critici să stabilească corespondențe cu sculptura lui Constantin Brăncuși. Mai aproape de noi, asemenea corespondențe s-ar putea stabili cu Ovidiu Maitec. "Fenomenu" este firesc, deoarece izvorul de inspirație - filozofia populară și mitologia romană! - este comun. Toți trei au cultul pădurii (Codrul frate cu românul!) și sfînțita lemnelui. Pădurea ne-a ocrotit și încălzit la sânul ei în trecurile vremuri de restriște și ne-a îmbogățit sufletul cu legende și credințe. Dacă poezii "convorbesc" cu Măria Sa Codrul, sculptorii în lemn îi descoperă sufletul în trunchiurile copacilor.

Formele, volumele, îmbrînările, jocurile de lumină și umbre, finețea execuției și originalitatea viziunii - însemne ale măiestriei artistice - le oferă multiple satisfacții și vizitatorilor neinițiați în descifrarea semnificațiilor simbolice și metatorice ale lucrărilor expuse - toate veritabile compoziții. Inscrisura numelor date expozitelor - așa cum s-a procedat în Albumul ce i-a fost închinat (Baba Doberia, Stâlpii iubirii, Omagiu lui Brăncuși, Coloana generațiilor. Pasărea Soarelui și altele) - i-ar fi ajutat mult pe acești vizitatori să facă și acest pas. Adevărul este că, oricât de complicate par la prima vedere lucrările maestrului GHEORGHE ILIESCU-CĂLINEȘTI "se nasc" (ca să i se alătore!) într-un univers popular, în fond familiar, chiar dacă "identificarea" lui nu este simplă. Scaunul, copacii, șarpele, ferestra, leagănul, anotimpurile, fântâna și, mai ales, stâlpii de poartă, pasărea, polița, eplisidra, nodul (generațiilor) și miezul (pământului) sunt tot atâtea subiecte de reflecție și "fronturi" de lucru. Cu toate că enumerarea de mai sus este alcătuită în majoritatea ei din obiecte, acestea departe de a fi neînsușite, vibrează, trăiesc. Trăiește și Polița - o compoziție de largă respirație, cu încheieturi originale - pe care se pot odihni și blide, și vase, și cărți, și statuete. Trăiesc, mai ales, pasărele multe la număr și în ipostaze diferite: la odihnă pe un stâlp de poartă, gata de zbor, așezate pe cuib la cloicit, sfredelind înălțimile cu ochii sau privind cu înțelepciune lumea și omenii...

În expoziția maestrului GHEORGHE ILIESCU-CĂLINEȘTI stăpânește un puternic sentiment tonic înfrățit cu veșnicia...

M. Augustin

Prof. Gh. Constantin

Document

"Le Monde" a publicat o amplă relatare privind împărțirea de către Stalin și Churchill a sferei de influență asupra Balcanilor...

Winston Churchill a recunoscut cu demnitate în memoriile sale că aranjamentele făcute împreună cu Stalin...

Cum a căzut România în sfera de influență a dictaturii staliniste

Handwritten notes and a table showing the division of influence over various countries like Romania, Greece, Yugoslavia, Hungary, and Bulgaria.

În partea de sus a documentului scris în limba engleză, citim: Notă scrisă de premier în timpul convorbirii avute la Kremlin cu Mareșalul Stalin, la 9.10.1944.

În realitate, calculele privind sfera de răspuns: "Nu, păstrați-o!". În realitate, Winston Churchill a păstrat numai jumătate din bucata de hartă...

influență în Balcani stabilite de Churchill și Stalin au fost studiate din nou, chiar a doua zi de către diplomații Eden și Molotov.

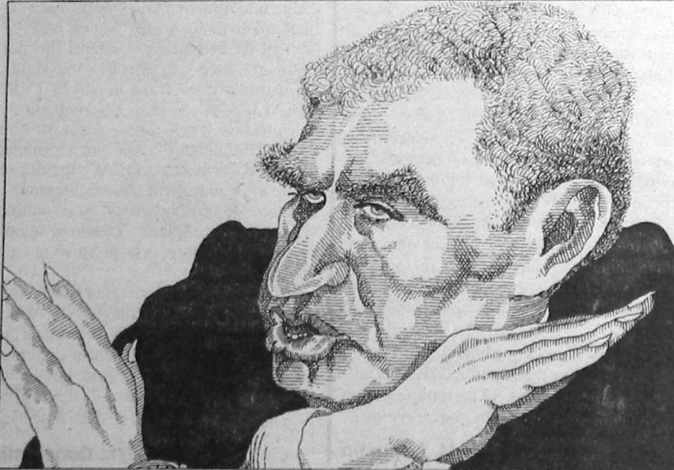
Stelian Ionescu

Jirinovski la Strasbourg

Spre mânia sa, hatmanul cazacilor din PLD rus (președinte al unei grupări ultranationaliste ruse) nu a primit decât o viză limitată în timp și spațiu...

În timp: campania URSS în Afganistan. Material documentar i-ar putea furniza generalul Pavel Graciov...

George Carcaleteanu

O performanță periculoasă a politicii externe românești

În spiritul vechiului slogan al unității dintre politica internă și externă, ultima s-a dovedit la fel de falimentară ca și cea dusă între hotarele țării...

Ovidiu Patrășcu

Imperialismul rusesc își spune încă o dată cuvântul

De curând, la Chișinău a avut loc Conferința de presă a noului președinte al Republicii Moldova, Andrei Sangheli...

administrată din aer, declară pe față de conflictul cu NATO și cu Națiunile Răchetele sârbești...

Profesionism sau pseudoprofesionism?

Fotbalul din România este profesionist sau în orice caz declarat ca atare. Există și un regulament care prevede o serie de condiții, perfectat de Liga Profesionistă de Fotbal. Jucătorii sunt, sau trebuie să fie profesioniști, această meserie fiind recunoscută sub titulatura de "jucător de fotbal" și de către organele abilitate. Încesamă că fotbalistul trăiește din această indeletnicire, bucurându-se de toate drepturile și având toate obligațiile ce decurg (din această). Perfect. Fațada este frumoasă și bine vopsită.

Dar în spatele ei se ascund nebanuite surprize. După decesul regretat de toată lumea al fotbalistului Drăgan, când s-a încercat să se

facă fomezle pentru acordarea pensiei de urmaș copilului său minor, s-a cerut Clubului Petrolul carea sa de muncă. Ca să apară în ea mențiuni care te făceau să nu-ți crezi ochilor. Meseria sa, sau încadrarea era: *lăcătuș* de la început până în momentul decesului, ultima salarizare fiind de 63.000 lei.

Un alt caz. Toți jucătorii clubului UTA din Arad și-au exprimat dorința de a deveni membri ai Ligii Sindicale a Fotbaliștilor Români. Foarte laudabil. Dar când au vrut să-și concretizeze această intenție s-au trezit în fața unui obstacol pe care ei nu știau cum îl vor putea trece. Toți au înscris pe cărțile de muncă felurile meseriei numai pe aceea de

fotbalist nu (?!?). Au făcut deci drumul înapoi, urmând să încerce să lămurească situația cu diriguitorii clubului. Problema de loc simplă. La fel și pentru jucătorul *Tucudean*, care s-a văzut oprit de medic să mai joace, pe motive foarte serioase de sănătate. Pensia pe care ar fi drept să o obțină este un lucru foarte tulburător.

Ne-am mulțumit pentru moment să enumerăm faptele în stricta lor realitate. Și, desigur, nu sunt singure. Sunt numai cele ce au apărut la suprafață. În aceste condiții, cluburile mai sunt ele profesioniste? Dar fotbalul românesc? Și ce este de făcut? Așteptăm răspunsurile celor în drept.

stelist a fost reprimat în circuitul internațional, deși este încă departe de a îndeplini cerințele standardelor UEFA și FIFA. Binevoitorul acord este valabil doar pentru meciuri amicale, de fapt numai pentru confruntarea cu sudamericani. Delegația boliviană a venit în ajunul întâlnirii, în timp ce lotul național întrunit de vineri se prezintă fără *Sabău* (accidentat), *Hagi* (suspedat) și fără *Ioan Timothe*, deși acesta a jucat cu Milano foarte bine, arătând că poate fi un nimerit conducător de joc. De ce s-o mai fi deplasat Puiu Iordănescu la Porto? Oricum, nu este decât un meci de pregătire. Deși era totuși mai bine să jucăm cu lotul complet.

Înceierea prematură a Campionatului de fotbal va încerca să fie compensată pentru satisfacția iubitorilor de fotbal prin organizarea începând din a doua decadă a lunii mai a "*Cupei Samsung*". Sunt înscrise în această competiție cele cinci echipe bucureștene și Universitatea Craiova. Pentru cucerirea trofeului la care se mai adaugă și suma de 100.000 dolari, pretendentele se vor înfrunța mai întâi în două serii preliminare. Tragerea lor la sorți a fixat componența lor. O serie va cuprinde *Steaua*, *Dinamo* și *Universitatea Craiova*, iar cealaltă *Rapid*, *Progresul* și *Sportul Studentesc*. Finala și-o vor disputa primele clasate. O atracție în plus pentru câștigătoare: ea va face în luna iulie o călătorie în Coreea de Sud pentru a participa la *Turneul Președintelui*. Stadionul Giulești va găzdui - în cuplaj: orele 15 și 17 - toate meciurile, iar finala pe 15 mai, la ora 17.

Ultimele evenimente fotbalistice

Înainte meciului cu Bolivia ce se desfășoară astăzi după-amiază, am beneficiat de un scurt respiro, ce ne permite să aruncăm o privire retrospectivă și totodată anticipativă asupra campionatului intern, acum, cu doar două etape înainte de final. Dacă problema campioanei este definitiv tranșată, lucru anticipat de noi încă de anul trecut și lămurit de mai multă vreme, celelalte probleme pe care trebuia să le rezolve sunt încă în suspensie. Este vorba de echipa ce ne va reprezenta în Cupa UEFA (ar putea fi două în cazul eliminării probabile a Iugoslaviei) și de cele două retrogradate. Practic, ar fi numai una singură, căci Brăila, favorita suavului director al Naționalului, are doar șanse pur teoretice de salvare; cu mulți de "*dacă*". În ipoteza probabilei victorii craiovene în finala Cupei (programarea ei după ultima etapă nu este prea fericită și a dat loc la speculații) pentru Cupa UEFA lupta ar urma să se dea între Petrolul - relansat de nesperatul și dubiosul egal de la Timișoara - și *Rapid*, echipa care vine în forță din urmă. De obicei se acordă credit formației în ascensiune. Va reuși *Rapid* în numai două meciuri să recucereze punctul ce o separă încă de găzdui? E posibil.

La coada topului, o altă surpriză de proporții: eșecul studenților bucureșteni în fața fabricanților de locomotive a complicat serios lucrurile; cele două echipe erau în competiție directă pentru locul mult râvnit: șais-

prezece. Craiovenii au ajuns acum pe 15 și amenințarea planează și asupra lui Poli. Ne vine greu să credem că băieții din Regie vor păși prima scenă și, deși Bănia are ca viitoare adversară pe *Daeia Unirea*, îi socotim totuși pe ei cei mai apropiați de Divizia A. În ce privește Cupa... să vedem. Poate ne aduce UEFA descăsușarea. Depinde oare de legăturile lui *Jean Pădureanu*?...

Și dacă am vorbit de UEFA, să reținem că am ajuns și în faza finală a Cupelor Europene, în Liga Campionilor, la *Semifinale*. Unde vor evolua *Barcelona* cu *FC Porto* și *Milan* cu *Monaco*. După cele văzute până acum și în meciurile de miercură trecută, finala nu se poate anticipa decât între *Johann Cruyff* și *Fabio Capello*. Să vezi acele înțeleșturi. Va reuși Berlusconi să-și adjudece și această victorie?

Casino Salzburg, surpriza cea mai mare a acestei faze, încerca să tranșeze în două manșe disputa cu *Inter* - nașul *Rapidului*, care pare că se află în accentuată revenire în formă, odată cu liderul său *Bergkamp*. Se întrezărește șansa pentru o formație de peste Canal să reinvie gloria britanică într-o competiție europeană, lucru ce nu s-a mai întâmplat de mult. *Arsenal* lasă impresia de favorit, tocmai din pricina acestei dorințe nestăvilite, față în față cu deținătoarea trofeului, *Parma*.

Intre Bolivia și Coreea de Sud

Unul din semnele de întrebare ale partidei amicale de pregătire a selecționatei noastre de fotbal, cu Bolivia, ce are loc astăzi, a fost delegat. FIFA și-a dat avizul ca întâlnirea să aibă drept teatru de desfășurare stadionul Ghencea. Suspensat după cum se știe după meciul cu Belgia din preliminarii, terenul

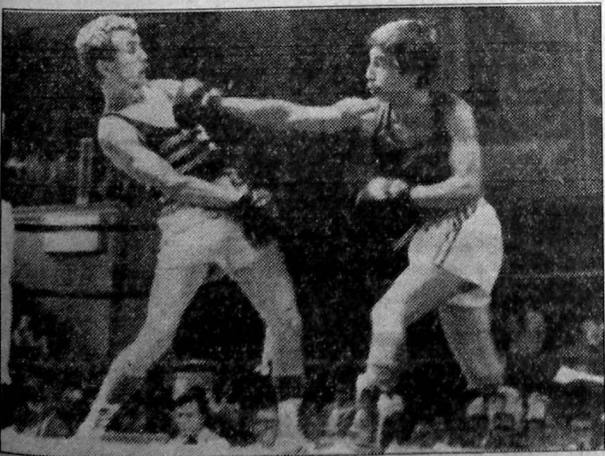
Aur fără strălucire la "Centura" disputată la Palatul Sporturilor

Gala de box "Centura de aur" ce s-a desfășurat pe ringul din Palatul Sporturilor se găsește - la ora închiderii ediției noastre - în faza desemnării finaliştilor. Ei își vor măsura forțele pentru dobândirea titlurilor, după o zi de pauză. Dar și înainte de a-i cunoaște pe laureatii se

pot trage niște concluzii. Cea mai de seamă este nivelul scăzut al prezentei pugiliștilor la această ediție. Nu numai datorită absenței pentru prima oară a boxeurilor "*de ciocolată*", din Cuba. Pretențiile emise de emisarii lui Castro, cu totul exagerate, depășeau posibilitățile mate-

riale ale Federației Române de Box. Cei de pe malul Mării Carabeilor au vrut să ne convingă, o dată în plus, că sunt amatori numai cu numele. Exploatarea ce o practică este în largul ei înalte sporturi unde sumele ce le încasează "*Cuba libre*" sunt substanțiale. Poate și la turnee organizate în alte țări. Pentru noi s-au dovedit prohibitive și ne-au furnizat și o lecție. Care sperăm că va fi ținută minte și ne va folosi. În afară de surpriza produsă de *Adrian Măruț* ce l-a eliminat pe *Marcelică Teodoru*, mai este de remarcat meciul de infarect dintre *Daniel Lingurici* și *Cornel Patriche*. Lupta lor înversunată a declanșat trei "Knock-down"-uri pentru fiecare, victoria i s-o numim așa - a revenit celui care a vrut să abandoneze la un moment dat, lui Lingurici. Meciul acesta a reactualizat o problemă mai veche, aceea a justificării ca sport - și mai ales olimpic - a boxului. Numărul accidentelor tragice este fără sfârșit, iar în ce privește umările loviturilor recepționate la cap, ele nu pot fi cuantificate, întrucât, se întind în timp, apărând adeseori cu mare întârziere. Dar verdictul medicilor este inapelabil.

Problema rămâne deschisă. Iar răspunsul corect, trebuie să vină, chiar dacă fazele dure pot să satisfacă unele instincte primare, existente pare-se la fiecare om.

Gimnastica de la un antipod la altul

Gimnastica românească va susține *săptămăna viitoare* două examene de mare dificultate, la ambele variante. *Gimnastica ritmică* are programate Campionatele Internaționale ale României pe 23 și 24 aprilie la București, ediția a IV-a. Și-au anunțat participarea o serie de gimnaste de valoare din Europa și vor asigura întrecerilor o cotă ridicată și un spectacol de înaltă nivel. Interesul este accentuat și de urmărirea *Alinei Stăncă*, propulsată recent în elita internațională, fiind a doua reprezentantă a noastră de naștere de naștere.

Cealaltă gimnastică, aceea care ne-a adus marile satisfacții pe plan mondial, își va

trânșă rivalitățile individuale exact la Antipoz, în orașul australian Brisbane. Alături de toate vedetele momentului, țara noastră va trimite și ea la start ce are mai bun, în frunte cu *Lavinia Miloșovici*.

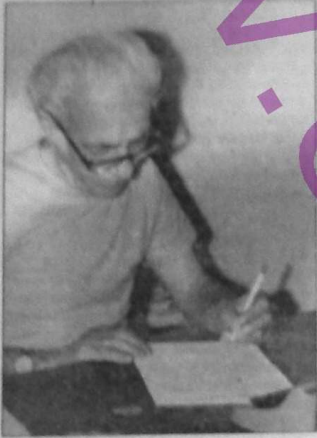
Așteptăm cu încredere rezultatele tricolorilor și sperăm ca ele să nu fie influențate negativ de... arbitraje.

Pagină realizată de IOAN FRÂNCU

Di Banu Rădulescu, președintele Fundației "Memoria":

"Ei ne calomniază, iar noi publicăm nume de victime și de călăi"

- **Dle Banu Rădulescu, de patru ani, duceți un război surd pentru salvarea memoriei neamului. Sunteți președintele Fundației "Memoria" și șeful revistei cu același nume, care în cele 9 numere apărute până acum a dezvăluit multe lucruri neștute de Tânăra generație. Ceea ce părea la început un donchihotism, s-a adevărat a fi o lanternă care de la număr la număr a trezit tot mai multe conștiințe tinere. Credeți că drumul ales e bun?**

- Vedeti dv., schilodirile pe care le-a produs acest măcel care a fost totalitarismul comunist nu mai pot fi reparate. Altfceva urmărim noi. Vrem ca trupul tânăr al societății să fie prevenit de ceea ce i se poate întâmpla. Răul permanentizat pe o perioadă lungă de timp poate căpăta o aparență de legitimitate. Noi tocmai asta vrem, să le dăm comunistului și comunistilor masea jos de pe chip. Pentru că impozitura nu-și poate perpetua poziția avantajasă fără să calcă pe cadavre. Cine își garantează mie că cei ce au schingiat un popor și care au în continuare în mână educația națională vor pierde prilejul să țină departe tineretul de adevăruri pe care nu are interesul ca acesta să le afle?

- **Credeți că lipsa de valoare îi împinge către aceasta?**
- Nu știu. Poate. Eu am rămas de mic orfan de tată și am fost crescut de mamă și de bunici. Pentru că mă ridicasem și s-a considerat că ar fi nociv să stau pe lângă două femei, familia m-a trimis la liceul militar de la Mănăstirea Dealu. Lucru înțelept, zie eu acum, pentru că viața de acolo, foarte odonată sub raport formal, era în același timp și foarte liberă în plan spiritual. Nu exista nici o îngrădire din acest punct de vedere. În privința educației era totuși ceva care ni se repeta până la plictis aproape: "dacă vrei să te remarci, fă-ți munca ta serios și cu sârg și va veni momentul în care meritele ți se vor recunoaște cu siguranță". Așa era atunci. Când ieșeam din școli, sistemul funcționa. Comunismului nici nu i-a trecut prin cap așa ceva. De aceea, copiii de azi trebuie păziți de înșelăciune. Iar eu, cu puterile pe care le am, asta vreau să le pun în față: adevărul.

Pentru că eram asistentul unui medic, ruda cu un fruntas liberal, m-au condamnat la 10 ani de închisoare

- **Cum ați ajuns la închisoare? Ați făcut vreodată anume?**
- Nicidecum. Nici nu puteam asta. Sfârșitul războiului m-a găsit la Școala de medicină militară, deci făceam parte din

categoria celor care nu erau implicați în politică. Dar pentru că încă din liceu mă dedam literaturii și pentru că, oricum, ca orice român, eram indignat de ceea ce se petrecea după venirea rușilor, am compus împreună cu un coleg de la Școala de medicină niște epigrame împotriva lui Paul Gроза și Dej. Am fost depistați și mi s-a înțeles un proces în iunie '45. Pentru că funcționa încă vechea justitie, am fost achitat. Aveam însă să plătesc mai târziu scutirea. În 23 august 1948, când, student încă, mă angajase la medicină, am fost arestat pentru că eram asistent la cabinetul unui medic, Zamfirescu, frate cu un fruntas liberal. La început, m-au vrut să mă bage la adup, dar mi-au cerut să îmi fund pe bicul dr. Zamfirescu. Pentru că am refuzat, mi-au dat zece ani. Am rămas în astfel numai șase. Mi-au dat drumul în '54, după moartea lui Stalin. După o odisee întreaga și datorită norocului, am reușit să abandonez anul șase și am ieșit medic. Aici mai fost o dată arestat în 1956, când a fost revoluția din Ungaria. Eram în anul de stagiatură la spitalul Filantropia când mi-au luat niște cascade de însemnări.

- **Ați continuat să scrieți. Să publicați...**
- Da. În 1957 am dat chiar la Editura Tineretului un volum de povești în care căutam, și cred că reușisem, să fie literatură nepolitizată. Când volumul era gală la tipar, mi-au cerut autobiografia. Am făcut oarecă să scriu că am fost închis și volumul nu a mai apărut.

Cei care sunt cei tineri înverșunati dușmanii noștri au ceva pe suflet

- **După cel de-al doilea război mondial, un evreu, Wiesel, a înființat un centru de informare pentru căutarea călăilor naziști. Acțiunea a avut un mare succes, centrul căpătându-se de un sprijin tehnic și logistic dintre cele mai moderne. Ar fi fost normal ca și dv. să primiți un sprijin din partea statului, dar cum văd, nici vorbă de așa ceva. A avut loc și printre români un adevărat holocaust. Nimeni de bună credință nu poate nega acest adevăr.**

- Ca să fiu cinstit, m-au ajutat totuși. Au trimis niște gorile care m-au cotoțogit în plină stradă. Ceea ce mi-a fost mult, arătând oamenilor căinșiți că acțiunea mea dezvăluie un adevăr și că unora are de ce să le fie frică. Cât privește bătaia, cu asta m-am mai întâlnit și nu mă mai sperie. De fapt, toți aceștia care sunt împotriva acțiunilor noastre, fără excepție, au ceva pe suflet. Trebuie să îi apasă ceva, cât de mic. N-ar fi așa dacă nu ar fi atât de înverșunată. Apoi eu mai am un semn care cred că nu mă greșe. Au apărut, cu averi mari imediat după decembrie 1989. Nu mă refer la cei care s-au îmbogățit ulterior. Mă refer la cei care au apărut imediat după decembrie. Toți care am trăit sub acest regim știm foarte bine că nu puteai să strângi o avere dintr-o leafă oricât de bine remunerată.

- **Acum, tocmai cei ca dv. sunt acuzați de delajune și alte turpitudini...**

- Păi este explicabil. Și eu am fost chemat mereu la securitate să dau declarații și dacă desprind din context niște fraze pot să le dau orice interpretare vreau. Ei bine, tocmai asta urmăresc! Să previn publicul, mai cu seamă pe cel tânăr, să nu se lase amăgit de acest gen de manevre. Cei cu musca pe căciula sunt cei mai zgomotoși, pentru că au ceva pe suflet. Se tem ca molia de lumină. Pe de altă parte, cazul calomnieriilor dlui Coposu nu este numai o afacere politică de moment. Ea, calomnierea, are bătăie mai lungă. Dl Coposu este un simbol care a căpătat o mare popularitate în rândurile tineretului și asta este foarte rău pentru ei. De fapt, cursa istorică în atragerea tineretului au pierdut-o

definitiv. Apoi, cum vă explicați că la întâlniri organizate de noi se înghesuie aproape numai tineret?

- **În altă ordine de idei, acțiunea dv. și, de fapt, cele ce s-au întâmplat în lagăre dau multă combustie pentru artă, pentru scris mai cu seamă.**

- Într-adevăr, revista "Memoria" este și o revistă de cultură.

- **Dle Rădulescu, vă rog să estimați cât ați realizat până acum prin acțiunea dv.**

- În primul rând, am instituit filiale aproape în toate județele și care au o autonomie totală. Nu ne leagă decât statutul de organizare. Inițiativa aparține pe deplin filialelor. Pe de altă parte, considerăm că rezultatul mare și al acțiunii noastre înființarea muzeului de la Sighet. Am fost în școli și printre studenți, care au fost cei mai receptivi. Altă acțiune este aceea a înființării de filiale în străinătate: Berlin, Paris, New York, Montreal, Aahen. Urmează să deschidem una și în Elveția. Avem și contacte în exterior. Astfel, voi fi pe 18 mai la Paris, la un simpozion pe tema: cine este vinovat moral și penal de dezastrul comunist. Un subiect care seamănă cu acela de la Roma, din 3-4 decembrie 1993, unde am trimis conferința "Responsabilitatea morală a marilor democrații față de poporul român".

Dar marea mea bucurie este interesul tinerilor. Pentru că o acțiune în care am plânge bătrânii, unul pe umărul celuilalt, ar fi cu totul stea. De aceea am și dat două burse unor tineri pictori la Berlin. Acum, intenționăm să ne extindem aria și la sate unde au fost oameni care au luptat cu arma în mână.

Regele este și el un deșănțat politic

- **Regele Mihai I, din punctul de vedere, nu este și el un prigonit politic?**

- Nu numai atât. Ținând seama de calitatea sa, deși nu a fost un prigonit propriu-zis, exilul său este tot o deșănțare.

- **Cum calificați atacurile îndreptate împotriva acțiunilor dv.?**

- Simplu, văzându-ne de drumul nostru. Ei ne atacă, noi ținem simpozionul și publicăm documente. Ei ne calomniază și publicăm nume de victime și de călăi. Insanitățile publicate de ei le citeșc activiști, în vreme ce în Fundația noastră activează, benevol, foarte mulți oameni. Fiecare se ocupă cu ce se pricepe. Obitorul lui Shakespeare că nimeni nu știe de calomnie nu mă poate face să mă abat de drumul meu. La capătul lui, se află Adevărul. Pe de altă parte, știu că, polemizând în defaimatori, te mănjeși și tu. Că primul combustia de care vorbeai mai devreme, scriitor, într-adevăr, aceasta este foarte mare. Lucrurile trebuie nuanțate. De la Lombrozo, care a scris "Daphnis și Chloé", sunt multe romane de dragoste care trează în multe feluri acest sentiment. Dacă te apasă și tu astăzi că toți legionarii au fost niște ticăloși și că toți liberalii niște îngeri, acest mod de tratare este primitiv și foarte nociv. Palatul acesteia, ceea ce au îndurat oamenii aceluși sunt greu de descris. De aceea, trebuie făcută nuanțare. Și pentru asta sunt pe la scriitorii. Acest "toți", ca scriitor și ca om, înțeleg cel mai mult.

- **Vă mulțumesc, dle Banu Rădulescu.**

A comentat Dan Bănică

Cu ocazia Sfintelor Sărbători de Paște

FIRMA

JAMIL ZAMEL Ltd.

acorda în mod excepțional la următoarele produse import

reduceri de preț

- * NAPOLITANE CACAO DUBLE...15%
- * COCONUT-CAPUCINO...15%
- * JUICE ORANGE 1.5l...15%
- * JUICE LEMON 1.5l...15%
- * MIRINDA (cutie 0.5l).....15%

* BISCOUȚI PRINZEN ROLL CU CREMĂ DE CIOCOLATĂ ȘI ALUNE...10%

- * SUCURI NATURALE ORANGE, GRAPEFRUIT, MULTIVITAMINE ȘI SUC DE ROȘII...10%
- * BERE GOLD FASSL (sticlă de 0.330l).....10%

